

Iulie - Septembrie 2001

Lecții biblice pentru Sabat

Cartea Apocalipsei
cap. 8-13

Cuprins

Primele cinci trâmbițe	6
Trâmbița a șasea	13
Trâmbița a șaptea (I) – Taina lui Dumnezeu	20
Trâmbița a șaptea (II) – Împărăția restaurată	27
O carte deschisă	35
Dulce devine amar	42
Cei doi martori	49
Adevărata biserică a lui Dumnezeu identificată	56
Fiara care iese din mare	64
Fiara ca un miel	71
Semnul fiarei	78
Un popor victorios	85
Fericirea viitoare	92

Lecțiile biblice pentru Sabat sunt un program de studiu zilnic bazat în întregime pe Biblie și pe Spiritul Profeției, fără comentarii adiționale. Citatele sunt pe cât de scurte cu putință, pentru a transmite gânduri directe și concise. Parantezele [] sunt folosite în unele caturi pentru a asigura claritatea, contextul corespunzător și o citire ușoară. Studiarea mai departe în materialele folosite ca sursă este recomandată cu toată căldura.

Editura: Păzitorul Adevărului

Str. Negoiu, nr.24 - 2300 Făgăraș, jud. Brașov

Tel. 068-212818 Fax 068-214111

e-mail: azsmr@xnet.ro

Introducere

În ultimele șase luni studiul nostru cu privire la cartea Apocalipsei ne-a condus să examinăm șapte biserici și șapte peceți. Acum ajungem la părți ale Apocalipsei pe care mulți nu le înțeleg corect. Acestea sunt cele șapte trâmbițe și fiarele.

Ce și pe cine reprezintă ele? Când au avut loc sau când se vor întâmpla? Ce impact au avut aceste trâmbițe și fiare asupra cursului profeției? Ce importanță au ele pentru noi astăzi? Acestea sunt întrebările spre care ne vom îndrepta atenția în următoarele trei luni.

Studiul trâmbițelor este un studiu în principal de istorie. Pentru a-i ajuta pe cei ce studiază lecțiile am adăugat câteva note în primele lecții care sunt de natură istorică. Majoritatea acestor note sunt luate din cartea *Synopsis of the Present Truth* scrisă de Uriah Smith. În prefață autorul explică faptul că această carte este “produsul unui ciclu de prelegeri ținute în institute biblice în diferite părți ale țării.” Ellen White a recomandat din inimă aceste prelegeri spunând: “Planul care a fost adoptat, ca prezbiterul Smith să țină prelegeri în institute biblice în diferite state este aprobat de Dumnezeu.” *Testimonies, vol. 4, pg. 421.*

Studiul nostru al profeției ne pretinde să ne cunoaștem istoria: istoria poporului lui Dumnezeu. “Ne aflăm în pragul unor evenimente mari și solemne. Profețiile de împlinesc. În cărțile cerului se înregistrează o istorie ciudată și plină de evenimente, despre care s-a declarat că aveau să preceadă cu puțin marea zi a lui Dumnezeu. Totul în lume este într-o stare de agitație. Națiunile sunt înfuriate și se fac mari pregătiri pentru război. O Națiune complotază împotriva alteia și o împărăție împotriva alteia. Marea zi a lui Dumnezeu vine în grabă mare. Dar deși națiunile își strâng forțele pentru război și vărsare de sânge, porunca îngerilor este

încă în vigoare, ca să țină cele patru vânturi până când servii lui Dumnezeu sunt sigilați pe frunțile lor.” *Selected Messages, bk. 1, pg. 221, 222.*

“Domnul vine curând și noi n-ar trebui să întârziem acest eveniment. Este datoria noastră prezentă aceea de a ne pregăti pentru lucrurile care vin peste pământ și să facem ca faptele noastre să corespundă cu credința noastră.” *The Review and Herald, 5 august 1884.*

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 7 iulie, 2001

Darul Sabatului Întâi

pentru o biserică în Guarenas-
Guatire (Venezuela)

Lucrarea de reformă a ajuns în Venezuela în 1938. În acel timp s-a inițiat o misiune cu 15 suflete doritoare de a răspândi adevărul prezent în această țară Sud Americană. Prin harul lui Dumnezeu acest mic grup de frați și surori au putut birui marile greutăți și pe 21 august 1954 au fost organizați ca și câmp.

Astăzi Câmpul Venezuelean este unul dintre cele mai puternice în regiunea anșilor. Lucrarea s-a răspândit din capitala Caracas în multe orașe din toată țara. Colportorii răspândesc în mod activ solia îngerului al treilea în această țară predominant catolică.

S-a achiziționat o proprietate pentru a fi folosită ca loc de adunare a credincioșilor în orașele Guarenas și Guatire. Această biserică va fi un far pentru toți în acea parte a Venezuelei. Poziția centrală a acestei biserici o va face un loc ideal de unde să se răspândească solia în toate împrejurimile din acea regiune.

Pe 7 iulie vă solicităm sprijinul pentru construirea acestei biserici și vă mulțumim anticipat

*Câțiva dintre reformiștii din
Guarenas-Guatire*

*Pionierii lucrării din
Guarenas-Guatire*

Frații voștri din Câmpul Venezuelean

Primele cinci trâmbițe

“Când se împlinesc judecățile tale pe pământ, locuitorii lumii învață dreptatea.” (Isaia 26:9).

“O, dacă oamenii ar înțelege că Dumnezeu refuză să fie istovit de ticăloșia acestei lumii și mai oferă încă speranța iertării chiar și la cei care o merită cel mați puțin!” *Fundamentele educației creștine*, pg.364.

Recomandare pentru studiu:

Testimonies, vol.1, pg.613-616.

The Review and Herald, 13 mai 1902.

Duminică

1 iulie

1. TRÂMBIȚE ȘI RĂZBOAIE ÎN ISRAEL

a. Ce instrucțiuni i-au fost date lui Israel cu privire la folosirea trâmbițelor? Numeri 10:9.

b. Ce arme au fost folosite de către israeliți la cucerirea Ierihonului? Iosua 6:4,20.

c. Ce strategie a folosit Ghedeon în războiul împotriva Madianiților? Judecători 7:16-20.

“Prin îndrumarea divină [lui Ghedeon] i s-a sugerat un plan de atac, pe care acesta l-a pus imediat în aplicare. Cei trei sute de oameni au fost împărțiți în trei companii. Fiecărui om i s-a dat o trâmbiță și o torță ascunsă într-un vas de pământ. Oamenii erau staționați într-un asemenea mod încât să se apropie de tabăra madianiților din direcții diferite. În cea mai liniștită oră a nopții, la un semnal din cornul de luptă al lui Ghedeon, cele trei grupe au sunat din trâmbițele lor, apoi spărgând ulcioarele și ridicând torțele lor aprinse, s-au năpustit asupra vrăjmașului cu un grozav strigăt de război: ‘Sabia Domnului și a lui Ghedeon!’ ”

“Oastea adormită a fost trezită brusc. Din toate părțile se vedea lumina torțelor aprinse. Din toate direcțiile se auzea sunetul trâmbițelor cu strigătele atacatorilor. Crezându-se la discreția unei forțe copleșitoare, madianiții au fost cuprinși de panică.” *Patriarhi și profeți, pg, 634.*

Luni

2 iulie

2. PRIMA TRÂMBIȚĂ ȘI A DOUA

a. După descoperirea celor șapte peceti, ce alte evenimente i-au fost arătate lui Ioan? Apocalipsa 8:2,6.

b. Ce descriere a fost făcută de Ioan când a văzut pe primul înger sunând din trâmbiță? Apocalipsa 8:6,7.

“Prima trâmbiță reprezintă grindină și foc amestecat cu sânge aruncate asupra pământului. Ea a fost împlinită prin invazia imperiului Roman de către goți sub Alaric, care a început în anul

395 d. Hr. Această invazie este reprezentată prin grindină, datorită faptului că invadatorii au venit din zonele înghețate ale nordului. Este descrisă mai departe ca foc amestecat cu sânge, fiindcă venirea invadatorilor a fost marcată de măcel și luptă.” *Uriah Smith, Synopsis of the Present Truth, pg.210,211.*

c. Care a fost rezultatul răsunării celei de-a doua trâmbițe?

“Cea de-a doua trâmbiță ne aduce într-un loc nou și la un alt eveniment. Un mare munte arzând a fost aruncat în mare. Următoarea mare invadare a imperiului Roman care l-a clătinat până în temelie și a dus la căderea lui a fost aceea a vandalilor sub Genseric. Baza acestei operațiuni a fost Cartagina în Africa. Perioada carierei sale este marcată de anii 428 până în 468. Lupta lui a fost dusă pe mare și lupta lui împotriva imperiului Roman a fost bine reprezentată printr-un mare munte aprins aruncat în mare. El a distrus și a devastat toate provinciile imperiului Roman care se aflau la Mediterană.

Referințele frecvente la a treia parte menționată în trâmbițe, face aluzie la împărțirea tripartidă a imperiului. De două ori a fost împărțit în trei părți înainte de împărțirea sa permanentă în Roma de est și de vest și când se vorbește despre a treia parte în această profeție, se referă la acea diviziune în care aveau loc evenimentele trâmbiței despre care discutăm.” *Uriah Smith, Synopsis of the Present Truth, pg.211.*

Marti

3 iulie

3. TRÂMBIȚA A TREIA ^aI A PATRA

a. Care a fost efectul trâmbiței a treia? Apocalipsa 8:10,11.

“Trâmbița a treia scoate în prim plan un alt căpitan invadator, care, asemenea unei comete sau a unei stele aprinse, a strălucit asupra lumii romane. Acesta a fost Attila în fruntea hunilor săi războinici. Numele acestei stele este ‘Wormwood,’ ca descriere a consecințelor amarnice ale acestei invazii și a terorii și mizeriilor săvârșite de această căpetenie războinică.

Această stea a căzut asupra celei de-a treia părți a râurilor și izvoarelor de apă. Scena operațiilor lui Attila a fost partea de nord a Italiei, regiunea în care își au izvorul atâtea râuri și fluvii.”
Uriah Smith, Synopsis of the Present Truth, pg.211,212.

b. Ce s-a întâmplat sub trâmbița a patra? Apocalipsa 8:12.

“Trâmbița a patra... prezintă nimicirea la a treia parte din soare, lună și stele. Acestea sunt folosite aici fără îndoială în mod simbolic ca reprezentând cele trei surse de autoritate supremă în imperiul Roman, și anume împărații, consulii și senatorii; și singura concluzie care poate fi trasă din frazeologia textului este că se referă la abolirea acestor trei posturi. Am ajuns acum la timpul când imperiul Roman de vest s-a stins. Data, după cum este dată de Gibbon, este 476 sau 479. Ea a fost realizată de Odoacru, care a fost urmat de către Theodoric, ostrogotul; și evenimentele trâmbiței au fost aduse apoi la îndeplinire de către Iustinian. Postul Imperial, soarele, a fost stins de Odoacru. Iustinian a desființat slujba consulară, luna; și Narses, generalul lui Iustinian, a desființat senatul, stelele. Astfel a treia parte a imperiului roman, soarele, luna și stelele au fost lovite.”
Uriah Smith, Synopsis of the Present Truth, pg.212,213.

c. După descrierea răsunării primelor patru trâmbițe, ce l-a auzit Ioan pe înger zicând? Apocalipsa 8:13.

4. TRÂMBIȚA A CINCEA

a. Ce a văzut profetul când îngerul al cincelea a sunat din trâmbiță? Apocalipsa 9:1,2.

“La început se vede o stea căzând din cer pe pământ. Steaua a fost Chosroes, împăratul Persiei. El a fost doborât de Heraclius, împăratul Răsăritului. Căderea lui a fost cheia prin care a fost deschis adâncul fără fund.” *Uriah Smith, Synopsis of the Present Truth, pg.213.*

b. Ce a văzut Ioan ieșind din fumul din adâncul fără fund? Apocalipsa 1:3.

“Chosroes, după pierderea imperiului [său], a fost ucis în anul 628; și anul 629 este marcat de cucerirea Arabiei de către Mahomed și primul război al musulmanilor împotriva imperiului Roman. Lăcustele care au ieșit din fum au simbolizat călăreții arabi, care au pornit să lupte ceea ce numeau ‘luptele Domnului’.” *Uriah Smith, Synopsis of the Present Truth, pg.213,214.*

c. Cine nu urma să fie vătămat de puterile nimicitoare arătate sub trâmbița a cincia? Apocalipsa 9:4.

“În fiecare veac au fost martori pentru Dumnezeu – oameni care au prețuit credința în Hristos ca singurul Mijlocitor între Dumnezeu și om, care au considerat Biblia ca singura regulă de viață și care au sfințit adevăratul Sabat.” *Străbătând Veacurile*, pg.43.

d. Cât timp au fost chinuiți oamenii de “lăcuste” și cum era chinul lor? Romani 9:5-10.

“Misiunea lor era să-i chinuie pe oameni cinci luni, dar să nu-i omoare... Această perioadă este fără îndoială profetică, indicând 150 de ani...

Prima invazie a teritoriului roman de către otomani a avut loc pe 27 iulie 1299. Începând chinul de cinci luni de la acest eveniment, ei aveau să se încheie cu 150 de ani mai târziu, în 1449.” *Uriah Smith, Synopsis of the Present Truth*, pg.214,215.

Joi

5 iulie

5. ÎMPĂRATUL ADÂNCULUI FĂRĂ FUND

a. Ce este scris despre împăratul care domnește peste oastea de “lăcuste”? Apocalipsa 9:11.

“Cele cinci luni de chin trebuie să fi avut loc sub această putere otomană după consolidarea ei într-o guvernare împărătească.” *Uriah Smith, Synopsis of the Present Truth*, pg.214.

b. Ce s-a prezis că avea să urmeze după acest prim vai? Apocalipsa 9:12.

c. Care este scopul lui Dumnezeu când îngăduie să vină războaie și calamități peste pământ? Isaia 26:9 (u.p). Ce lecții ar trebui să învățăm din istorie?

“Dumnezeu ține o socoteală cu națiunile. Nici o vrabie nu cade la pământ fără știrea Lui. Acei care lucrează rău față de semenii lor, zicând: “De unde va ști Dumnezeu? Vor fi chemați într-o zi să înfrunte răzburarea îndelung amânată. În acest veac se manifestă o nemulțumire neobișnuită față de Dumnezeu. Oamenii au ajuns într-un punct de insolență și neascultare, care arată că paharul nelegiuirii lor este aproape plin. Mulți aproape că au depășit limitele îndurării lui Dumnezeu. În curând Dumnezeu va arăta că este într-adevăr viul Dumnezeu. El va spune îngerilor: ‘nu vă mai împotriviți lui Satan în eforturile Sale de a nimici. Lăsați-l să-și exercite răutatea asupra copiilor neascultării; căci paharul nelegiuirii lor s-a umplut.’” *The Review and Herald, 7 Septembrie, 1901.*

Vineri

6 iulie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

- 1. Cu ce scop erau folosite trâmbițele în Vechiul Testament?**
- 2. Descrieți prima și a doua trâmbiță.**
- 3. Ce figuri istorice sunt introduse prin trâmbița a treia și a patra?**
- 4. Ce s-a întâmplat sub trâmbița a cincea?**
- 5. Ce trebuie să se înțeleagă prin primul vai?**

Trâmbița a șasea

“Și cei patru îngeri, care stăteau gata pentru ceasul, ziua, luna și anul acela, au fost dezlegați ca să omoare a treia parte din oameni.” *Apocalipsa 9:15.*

“Chiar la timpul specificat, Turcia, prin ambasadorii ei a acceptat protecția puterilor aliate ale Europei, punându-se astfel sub controlul națiunilor creștine.” *Străbătând veacurile, pg.270.*

Recomandare pentru studiu: *Educația, pg.146-154.*

Străbătând Veacurile, pg.269-271.

Duminică

8 iulie

1. CEI PATRU ÎNGERI ELIBERAȚI

a. Ce poruncă a fost dată îngerului când acesta sunat din trâmbița a șasea? *Apocalipsa 9:13,14.*

“Râul Eufrat trebuie să fie luat ca simbol pentru acea împărăție al cărei râu principal era, adică pentru Imperiul Otoman. Cei patru îngeri se crede că reprezintă cele patru sultanate principale din care erau compuse imperiile.” *Uriah Smith, Synopsis of the Present Truth, pg. 215.*

**b. Ce perioadă profetică a fost dată celor patru sultanate?
Apocalipsa 9:15. Când trebuia să înceapă și când urma
să se sfârșească aceasta?**

“Îngerii au fost eliberați pentru o oră, o zi, o lună și un an. Acestea, transformate din timp profetic în timp literal, rezultă în următoarea perioadă: ...391 ani și 15 zile. Acestea adăugate la data de 27 iulie, 1449 când s-au încheiat cei 150 de ani ai trâmbiței precedente, ne aduc la data de 11 august, 1840.” *Uriah Smith, Synopsis of the Present Truth, pg. 215.*

“În anul 1840 o altă împlinire remarcabilă a profeției a trezit un amplu interes. Cu doi ani mai înainte, Josiah Litch, unul dintre predicatorii cei mai de seamă ai celei de-a doua veniri, a publicat o expunere a capitolului 9 din Apocalipsa, în care prezicea căderea Imperiului Otoman. După calculele sale, această putere trebuia să fie răsturnată ‘în 1840 d. Hr., cândva în luna August.’” *S. V, pg.270.*

Luni

9 iulie

2. PROFETIA S-A ÎMPLINIT

a. Cum s-a împlinit profeția care a fost comentată de Josiah Litch?

“Dacă prima perioadă de 150 ani s-a împlinit exact înainte ca Deacozeș să fi venit la tron cu permisiunea turcilor și dacă cei 391 ani și 15 zile au început la încheierea primei perioade, aceasta se avea să se încheie pe 11 august, 1840, când puterea otomană din Constantinopol ar fi trebuit să fie sfârșită. Și cred că acesta a și fost cazul [declara Josiah Litch].” *Străbătând veacurile, pg.270.*

b. Ce spune Biblia despre cuvântul profeției? Putem avea încredere că profețiile vor fi împlinite? 2 Petru 1:19; Amos 3:3.

“Profețiile lui Daniel și Ioan trebuie înțelese. Ele se interpretează una pe cealaltă. Ele dau lumii adevăruri pe care fiecare ar trebui să le înțeleagă. Aceste profeții trebuie să fie martori în lume. Prin împlinirea lor în aceste ultime zile ele se vor explica singure.” *CBNT, pg.272.*

c. În ce făgăduință și-au pus încrederea acei care au crezut în cuvântul profeției? Habacuc 2:3.

d. Cum s-a împlinit profeția cu cei 391 de ani și 15 zile?

“Tocmai la timpul specificat, Turcia, prin ambasadorii ei a acceptat protecția puterilor aliate ale Europei, și s-a pus astfel sub controlul națiunilor creștine. Evenimentul a împlinit cu exactitate prezicerea. Când acest lucru a ajuns cunoscut, mulțimile au fost convinse de corectitudinea principiilor interpretării profetice adoptate de Miller și tovarășii săi și mișcarea adventă a primit un imbold minunat.” *Străbătând veacurile, pg.270.*

Marti

10 iulie

3. EFECTUL ÎMPLINIRII PROFETICE

a. Ce solie specială a fost dată în timpul căderii Imperiului Otoman și care a fost rezultatul? Apocalipsa 14:6,7.

“Lui William Miller și colaboratorilor săi le-a fost dat să predice avertizarea în America. Această țară a devenit centrul marii mișcări advente. Aici profeția soliei primului înger și-a avut cea mai directă împlinire. Scrierile lui Miller și ale tovarășilor săi au fost duse până în țări îndepărtate. Oriunde au pătruns misionarii în toată lumea, a fost trimisă vestea bună a revenirii lui Isus în curând. În toate părțile a fost răspândită solia evangheliei veșnice: ‘Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a sosit ceasul judecării lui.’ ” *Străbătând veacurile, pg.297.*

“Oameni învățați și din poziții importante s-au unit cu Miller, atât la predicarea vederilor sale, cât și la publicarea acestora și între 1840 și 1844 lucrarea s-a extins cu repeziciune.” *Ibid., pg.271.*

“Mișcarea adventă din 1840-1844 a fost o manifestare glorioasă a puterii lui Dumnezeu; solia primului înger a fost dusă la fiecare stație misionară din lume și în unele țări a fost cel mai mare interes religios care a fost manifestat de la Reforma din secolul al șaisprezecelea.” *Ibid., pg.500.*

b. Ce altă profeție a adus o convingere adâncă lui William Miller și tovarășilor săi? Daniel 8:14.

“După cum ucenicii au plecat să predice: ‘S-a împlinit vremea și împărăția lui Dumnezeu este la uși’, tot astfel Miller și tovarășii lui au proclamat faptul că ultima și cea mai lungă perioadă profetică prezentată în Biblie era pe punctul de a expira, că judecata era la ușă și că împărăția veșnică urma să fie instaurată. Predicarea ucenicilor cu privire la timp era bazată pe cele șaptezeci de săptămâni din Daniel 9. Solia dată de Miller și tovarășii săi anunța încheierea celor 230 de zile din Daniel 8:14, din care cele șaptezeci de săptămâni formau o parte. Predicarea fiecăreia era

bazată pe împlinirea unei părți diferite din aceeași mare perioadă profetică.” *Străbătând veacurile*, pg.283.

Miercuri

11 iulie

4. ÎNDURAREA LUI DUMNEZEU NESOCOTITĂ

a. Ce rol important joacă profeția trâmbiței a șasea în istorie? Apocalipsa 9:20,21.

“Mijlocul prin care mahomedanii au câștigat biruințele lor minunate sunt descrise în versetele 17 și 18 ca foc, fum și pucioasă; și este un fapt remarcabil că în această revoluție a fost folosit praful de pușcă ca material de război. Astfel se pare că Ioan, în anul 96 d. Hr. a așternut o profeție a acelei invenții notabile care s-a dovedit a fi un nou mijloc de nimicire după o mie trei sute de ani din timpul său, și a revoluționat tehnica războiului în toată lumea civilizată.”
Uriah Smith, Synopsis of the Present Truth, pg.216,217.

b. În ciuda pedepselor severe care au venit peste creștinismul apostaziat, care a fost rezultatul? Apocalipsa 9:20,21.

“În procedura Sa cu rasa omenească, Dumnezeu are îndelungă răbdare cu cei nepocăiți. El își folosește agenții săi pentru a-i chema pe oameni la supunere și le oferă iertarea Sa deplină dacă se pocăiesc. Însă fiindcă Dumnezeu este îndelung-răbdător, oamenii tratează mila Sa cu încumetare. ‘Fiindcă sentința împotriva unei fapte rele nu este executată imediat, inima fiilor oamenilor este cu totul dedată la facerea răului.’ Răbdarea și

îndelunga răbdare a lui Dumnezeu, care ar trebui să înmoaie și să supună sufletul, are o influență cu totul diferită asupra celor nepăsători și păcătoși.” *CBVT*, pg.218.

c. Care va fi soarta acelor care nu se căiesc? 2 Tesaloniceni 1:8,9; Amos 8:11,12.

“Dumnezeu va accepta întotdeauna mărturisirea dacă există căință pentru răul făcut. Tatăl nostru cere să face declarația: ‘Pe viața mea... că nu doresc moartea celui rău; ci ca cel rău să se întoarcă de la calea lui și să trăiască.’ Pentru fiecare păcătos care se căiește îngerii lui Dumnezeu se bucură cu cântări de bucurie. Nici un păcătos nu trebuie să se piardă. Darul harului mântuitor este deplin și gratuit. Oricine poate să aibă mântuirea pe care Domnul Isus o va revărsa din abundență asupra tuturor acelor care aduc iubirea Lui în lucrarea vieții lor.” *The Review and Herald*, 31 mai, 1906.

Joi

12 iulie

5. DUMNEZEU CONDUCE DESTINELE NAȚIUNILOR

a. În rugăciunea de mulțumire a lui Daniel, ce adevăr a fost recunoscut de profet? Daniel 2:20,21.

“Istoria națiunilor care au ocupat una după alta timpul și locul destinat lor, mărturisind astfel în mod inconștient în favoarea adevărului al cărui semnificație nici ele însele nu l-au știut, ne

vorbește. La fiecare națiune și la fiecare persoană de astăzi, Dumnezeu i-a rânduit un loc în marele Său plan.” *Educația*, pg. 150.

“Istoria națiunilor ne vorbește nouă astăzi. Fiecărei națiuni și fiecărei persoane Dumnezeu le-a rânduit un loc în marele Său plan. Astăzi oamenii și națiunile sunt încercați cu firul cu plumb din mâna Aceluia care nu greșește. Toți își hotărăsc prin alegerea lor destinul și Dumnezeu conduce toate spre împlinirea scopurilor Sale.” *Profeți și regi*, pg. 373.

b. Indiferent de mărimea sau puterea unei națiuni, cum este aceasta estimată înaintea lui Dumnezeu? Isaia 40:15,17; 14:26,27.

“În analele istoriei omenеști creșterea națiunilor, ridicarea și căderea imperiilor par a fi la fel de dependente de voința și curajul omului. Cursul evenimentelor pare a fi într-un mare grad determinat de puterea, ambiția sau capriciul său. Dar în cuvântul lui Dumnezeu cortina este dată la o parte și privim dincolo de jocurile intereselor, puterii și pasiunii umane și deasupra acestora agenții Celui atot-îndurător, împlinind în tăcere și liniște sfaturile voii Sale.” *Educația*, pg. 146.

Vineri

13 iulie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

1. Ce perioadă a istoriei este acoperită de trâmbița a șasea?
2. Cum a explicat Josiah Litch profeția din Apocalipsa 9:15?
3. Cum a ajutat Josiah Litch lucrarea lui William Miller?
4. Ce se întâmplă cu națiunile, familiile și indivizii când nu acceptă sfatul Domnului?
5. Ce lecții ar trebui să învățăm din istoria națiunilor?

Trâmbița a șaptea (I)

Taina lui Dumnezeu

“Ci că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi proorocilor.” (*Apocalipsa 10:7*).

“Trebuie să cercetăm Scripturile și să săpăm în minele adevărului. În Cuvântul lui Dumnezeu ne este descoperită taina evangheliei; și Dumnezeu ne-a făcut cunoscut acolo iubirea Sa inegalabilă.” *The Review and Herald, 16 iulie, 1889.*

Recomandare pentru studiu:

The Review and Herald, 14 aprilie, 1896.
Străbătând veacurile, pg.343-350.

Duminică

15 iulie

1. CARE ESTE TAINALUI DUMNEZEU?

**a. Cum definește apostolul Pavel taina lui Dumnezeu?
1 Timotei 3:16.**

“Lucrarea de răscumpărare este numită o taină și este într-adevăr taina prin care neprihănirea veșnică este adusă tuturor celor

care cred... Ascunzându-Și divinitatea, lăsându-Și la o parte slava, [Hristos] S-a născut ca prunc în Betleem. În trup omenesc El a trăit legea lui Dumnezeu, pentru ca să osândească păcatul în carne și să dea mărturie înaintea inteligențelor cerești că legea a fost dată pentru viață și ca să asigure fericirea, pacea și binele veșnic al tuturor celor care ascultă.” *CBNT, pg.224.*

b. Care este fundamentul planului de mântuire? Ioan 3:16.

“Planul de mântuire depășește cu mult puterea de înțelegere a minții umane. Marea coborâre din partea lui Dumnezeu este o taină care este dincolo de închipuirea noastră.” *CBNT, pg.81.*

Luni

16 iulie

2. HRISTOS, TEMA CENTRALĂ

a. Prin cine și cum suntem avantajați de misterul lui Dumnezeu? Coloseni 1:26,27; 4:3; Filipeni 2:6,7; Evrei 12:2.

“Apostolul [Ioan] dorește să ne abată atenția de la noi la Autorul mântuirii noastre. El ne prezintă înaintea cele două naturi ale Lui, cea divină și cea omenească. Iată descrierea celei divine: “El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu.’ El era ‘strălucirea slavei sale, și chipul persoanei sale.’

Acum, despre partea omenească: El ‘făcându-se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte.’ El și-a asumat de bună voie natura umană. A fost actul său propriu și cu acceptul său. El Și-a îmbrăcat

divinitatea în omenesc. A fost tot timpul ca Dumnezeu, dar n-a apărut ca Dumnezeu. El și-a învăluit demonstrațiile Dumnezeirii Sale, care impuseseră omagiul și stârniseră admirația universului lui Dumnezeu. El a fost Dumnezeu cât a fost pe pământ, dar S-a dezbrăcat de forma de Dumnezeu și în locul acesteia a luat forma și chipul omului.” *CBNT, pg. 72.*

b. Ce spune Biblia despre asumarea de către Dumnezeu a naturii umane în interesul mântuirii noastre? Matei 1:23; Ioan 1:14.

“[Planul de mântuire] putea să fie încununat de succes prin îmbrăcarea divinității cu omenescul, prin întruparea lui Hristos ca om și suferirea mâniei pe care a provocat-o păcatul din pricina călcării legii lui Dumnezeu. Prin acest plan marele și înfricoșătorul Dumnezeu poate fi drept și totuși să-i îndreptățească pe toți cei care cred în Isus și care Îl primesc ca Mântuitor al lor personal. Aceasta este știința cerească a mântuirii, a salvării omului din ruina veșnică.” *CBNT, pg.81.*

“Isus a acceptat omenescul când neamul omenesc fusese slăbit de patru mii de ani de păcat. Ca fiecare copil al lui Adam, El a acceptat rezultatele lucrării marii legi a eredității. Care au fost aceste rezultate este arătat în istoria strămoșilor săi pământești.” *Hristos lumina lumii, pg.35.*

Marti

17 iulie

3. PLANUL DE MÂNTUIRE ÎNTEMEIAT

a. Când a fost făcut planul de mântuire? Apocalipsa 13:8.

“Planul de mântuire a fost pus la cale înainte de crearea pământului; căci Hristos este ‘Mielul care a fost înjunghiat de la întemeierea lumii’ (Apocalipsa 13:8).” Patriarhi și Profeți, pg.62.

“Planul pentru mântuirea noastră nu a fost un gând venit mai pe urmă, un plan făcut după căderea lui Adam. El a fost o descoperire a ‘tainei care a fost ținută ascunsă de veacuri’ (Romani 16:25). A fost o desfășurare a principiilor care din veacurile veșnice au fost temelia tronului lui Dumnezeu. De la început, Dumnezeu și Hristos au cunoscut apostazia lui Satan și căderea omului prin puterea amăgitoare a apostatului. Dumnezeu n-a poruncit ca păcatul să existe, dar i-a prevăzut existența și a luat măsuri să iasă în întâmpinarea teribilei urgențe.” *Hristos lumina lumii*, pg.17.

b. Ce s-a întâmplat în curțile cerești de îndată ce omul a căzut? Zaharia 6:13 u.p.

“[Hristos] a pledat înaintea Tatălui în favoarea păcătosului, în timp ce oastea cerului a așteptat rezultatul cu un interes atât de intens, încât cuvintele nu-l pot exprima. Mult a durat acea întrevedere tainică - ‘sfatul păcii’ (Zaharia 6:13) pentru fiii căzuți ai oamenilor.” *Patriarhi și profeți*, pg.61.

Lucrarea a început în curțile cerești. Acolo Dumnezeu a hotărât să dea oamenilor dovezi clare ale iubirii pe care o avea pentru ei. “Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe Unicul Lui Fiu, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.” (Ioan 3:16).

Dumnezeirea a fost mișcată de milă pentru neamul omenesc și Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt au conceput planul de mântuire. Pentru a aduce la îndeplinire pe deplin acest plan s-a hotărât ca Hristos, singurul Fiu al lui Dumnezeu să Se dea ca jertfă pentru păcat. Ce poate măsura adâncimea acestei iubiri? Dumnezeu dorește să facă

imposibil pentru om să spună că ar fi putut face mai mult.” *Sfaturi pentru sănătate*, pg.206.

Miercuri

18 iulie

4. PLANUL DESCOPERIT

a. Când a aflat omul pentru prima dată despre planul de mântuire? **Genesa 3:15.**

“Prima aducere la cunoștință a mântuirii i-a fost comunicată omului prin sentința pronunțată asupra lui Satan în grădină. Domnul a declarat: ‘Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul și tu îi vei zdrobi călcâiul’ (Genesa 3:15). Această propoziție, rostită în auzul primilor noștri părinți a fost o făgăduință pentru ei. În timp ce prezicea război între om și Satan, ea declara că puterea marelui adversar avea să fie în cele din urmă sfărâmată. Adam și Eva stăteau ca criminali înaintea Judecătorului cel drept, așteptând sentința pe care o provocase păcătoarea lor; dar înainte de a auzi de viața de trudă și durere care avea să fie partea lor, sau despre decretul că trebuia să se întoarcă în țărână, ei au ascultat la cuvinte care nu puteau să nu le dea speranță. Deși trebuia să sufere din partea puterii vrăjmașului lor puternic, ei puteau aștepta biruința finală.” *Patriarhi și profeți*, pg.64.

b. Când a fost descoperit acest plan mai pe deplin? **Galateni 6:14; Romani 16:25,26.**

“Unirea divinității cu omenescul este într-adevăr un mister, ascuns la Dumnezeu ‘chiar taina care a fost ținută ascunsă timp de veacuri’. Ea a fost ținută în tăcere veșnică de către Iehova și a fost descoperită pentru prima dată în Eden, prin profeția că sămânța femeii avea să zdrobească capul șarpelui și că acesta avea să-i înțepe călcâiul. Prezentarea înaintea lumii a acestei taine pe care Dumnezeu a păstrat-o în tăcere în timpul veacurilor nesfârșite înainte ca lumea să fi fost creată și înainte ca omul să fi fost creat, a constituit misiunea pe care Hristos trebuia s-o îndeplinească în lucrarea în care s-a angajat când a venit pe acest pământ. Și această taină minunată, întruparea lui Hristos și ispășirea pe care a făcut-o, trebuie să fie făcute de cunoscut fiecărui fiu și fiice a lui Adam, fie dintre evrei sau dintre neamuri.” *The Signs of the Times, 25 martie, 1897.*

“Cu cât studiem mai mult caracterul divin în lumina crucii, cu atât mai mult vedem îndurarea, duioșia și iertarea contopite cu corectitudinea și dreptatea și cu atât mai clar discernem dovezile nenumărate ale iubirii infinite și o milă duioasă care întrece dorul unei mame pentru copilul ei îndărătnic.” *Calea către Hristos, pg.15.*

Joi

19 iulie

5. TAINA LUI DUMNEZEU ÎNCHEIATĂ

a. Când va fi încheiată taina lui Dumnezeu? Apocalipsa 10:7.

“Dispensațiunea evangheliei este ultima perioadă de încercare care va fi acordată oamenilor. Acei care trăiesc sub această dispensațiune a încercării și probei și care totuși nu sunt conduși să se pocăiască și să asculte vor pieri împreună cu cei necredincioși. Nu există un al doilea timp de încercare. Evanghelia care trebuie predicată la toate națiunile, neamurile, limbile și

popoarele prezintă adevărul în linii clare, arătând că ascultarea este condiția câștigării vieții veșnice. Hristos împărtășește dreptatea Sa acelor care Îi permit să le ia păcatele. Noi suntem îndatorați față de Hristos pentru harul care ne face desăvârșiți în El.” *CBNT, pg.304.*

“Când lucrarea evangheliei este săvârșită, urmează imediat despărțirea între bine și rău și destinul fiecărei clase este fixat pentru totdeauna.” *Parabolele lui Hristos, pg.92.*

b. De unde știm că nu va mai fi un al doilea timp de încercare după ce taina lui Dumnezeu este încheiată? Apocalipsa 22:11.

“Când Domnul vine, cei care sunt sfinți vor fi sfinți și mai departe. Acei care și-au păstrat trupurile și spiritele în sfințenie și cinste, vor primi atunci atingerea finală a nemuririi. Însă acei care sunt nedrepti, nesfințiți și murdari vor rămâne așa pentru totdeauna. Nici o lucrare nu va mai fi făcută atunci pentru ei pentru a le îndepărta defectele și a le da caractere sfinte.” *Testimonies, vol.2, pg.316.*

Vineri

20 iulie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

1. Ce este taina lui Dumnezeu?
2. Cine este tema centrală a planului de mântuire?
3. Când a fost întemeiat planul de mântuire?
4. Când a fost planul de mântuire pentru prima oară făcut cunoscut omului?
5. Când se va încheia taina lui Dumnezeu?

Trâmbița a șaptea (II)

Împărăția restabilită

“Împărăția lumi a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor.” (*Apocalipsa 11:15*).

“Acei care fac acum un legământ cu Hristos prin jertfă vor fi curând strănși acasă pentru a se împărtași de o bogată răsplată și a stăpâni noua împărăție pentru totdeauna.” *Experiențe și viziuni*, pg.33.

Recomandare pentru studiu: *Calea către Hristos*, pg.115-126.
Evanghelizare, pg.435-437.

Duminică

22 iulie

1. TEMPLUL DOMNULUI ESTE DESCHIS

a. Când templul Domnului a fost deschis în cer, ce a văzut poporul lui Dumnezeu? Apocalipsa 11:19; Evrei 9:3,4.

“Templul lui Dumnezeu care este în cer a fost deschis: și s-a văzut chivotul legământului Său, în Templul Său.” (*Apocalipsa 11:19*). Chivotul legământului lui Dumnezeu este în sfânta sfintelor,

cea de-a doua încăpere a sanctuarului. În slujirea cortului pământesc, care servea ca ‘exemplu și umbră a lucrurilor cerești,’ această încăpere era deschisă doar în marea zi a ispășirii pentru curățirea sanctuarului. De aceea anunțul că Templul lui Dumnezeu a fost deschis în cer și că s-a văzut chivotul legământului Său indică la deschiderea sfintei sfintelor din sanctuarul ceresc în 1844, când Hristos a intrat acolo să îndeplinească lucrarea de încheiere a ispășirii. Acei care prin credință L-au urmat pe Marele lor Preot când și-a început lucrarea în sfânta sfintelor, au privit chivotul legământului Său. În timp ce studiau subiectul sanctuarului, ei au ajuns să înțeleagă schimbarea lucrării Mântuitorului și au văzut că El oficia acum înaintea chivotului lui Dumnezeu, pledând cu sângele Lui în favoarea păcătoșilor.” *Străbătând veacurile*, pg.351.

Luni

23 iulie

2. JUDECATADE CERCETARE

a. De la deschiderea Templului în cer, ce lucrare este în desfășurare? Apocalipsa 11:1,2 p.p; Iacov 2:12.

“Marea judecată are loc și este deja în desfășurare de un timp oarecare. Acum Domnul zice: măsurați templul și pe închinătorii lui. Amintiți-vă când mergeți pe stradă la treburile voastre că Dumnezeu vă măsoară.; când vă îndepliniți îndatoririle voastre gospodărești sau când vă angajați într-o conversație, Dumnezeu vă măsoară. Amintiți-vă că cuvintele și acțiunile voastre sunt fotografiate în cărțile cerului după cum fața este reprodusă de artist pe șevaletul său.” *CBNT.*, pg.304.

“În 1844 Marele nostru Preot a intrat în sfânta sfintelor din sanctuarul ceresc pentru a începe lucrarea judecății de cercetare. Cazurile morților celor dreți au fost trecute în revistă înaintea lui

Dumnezeu. Când acea lucrare va fi încheiată va fi rostită judecata asupra celor vii. Cât de prețioase, cât de importante sunt aceste momente solemne!” *Selected Messages, bk.1, pg.125.*

b. Întrucât trăim în timpul judecății de cercetare, care ar trebui să fie atitudinea noastră? Evrei 4:14-16.

“Acei care trăiesc pe pământ când mijlocirea lui Hristos va înceta în sanctuarul de sus trebuie să stea fără Mijlocitor înaintea unui Dumnezeu sfânt. Hainele lor trebuie să fie nepătate, caracterele lor trebuie să fie purificate de păcat prin sângele stropirii. Prin harul lui Dumnezeu și propriile lor eforturi susținute, ei trebuie să fie biruitori în lupta cu răul. În timp ce judecata de cercetare este în desfășurare în cer, în timp ce păcatele credincioșilor pocăiți sunt îndepărtate din sanctuar, trebuie să aibă loc o lucrare specială de purificare, de îndepărtare a păcatelor din poporul lui Dumnezeu de pe pământ.” *Străbătând veacurile, pg 344.*

“Acei care doresc să se împărtășească de avantajele mijlocirii Mântuitorului ar trebui să nu îngăduie la nimic ca să-i împiedice de la datoria lor de a-și desăvârși sfințirea în teamă de Dumnezeu.” *Ibid., pg.398.*

Marti

24 iulie

3. ÎNFURIEREA NAȚIUNILOR

a. Când Satan vede că a pierdut stăpânirea sa uzurpatoare asupra împărățiilor acestei lumi, ce face el între națiuni? Apocalipsa 11:18 p.p.

“Am văzut că mânia națiunilor, mânia lui Dumnezeu și timpul de a judeca pe morți erau separate și distincte, una urmând alteia, și de asemenea că Mihail nu s-a ridicat și că timpul de strâmtorare cum n-a mai fost niciodată nu începuse încă. Națiunile se înfurie acum [scris în 1849], dar când Marele nostru Preot Și-a terminat lucrarea în sanctuar, El Se va ridica, Își va lua hainele răzbunării și apoi vor fi revărsate cele șapte plăgi.” *Experiențe și viziuni*, pg.24.

“Satan se desfată în război, fiindcă acesta excită cele mai rele patimi ale sufletului și mătură apoi în veșnicie victimele adâncite în viciu și sânge. Este scopul lui să incite neamurile la război unele împotriva altora fiindcă el poate abate astfel mințile oamenilor de la lucrarea de pregătire pentru a sta în picioare în ziua lui Dumnezeu.” *Străbătând veacurile*, pg.482.

b. Privind această scenă, ce ar trebui să ne amintim de asemenea? Evrei 2:17; 1 Ioan 2:1,2.

“În mijlocul acestei glorii, Hristos nu pierde din vedere pe cei luptători și truditari ai săi de pe pământ... și astăzi Hristos, proslăvit și totuși fratele nostru, este Avocatul nostru în curțile cerului.” *The Signs of the Times*, 10 mai 1899.

c. Când Ioan a auzit că împărățiile acestei lumi aveau să fie înapoiate lui Isus, cum au recunoscut bătrânii această făgăduință? Apocalipsa 11:16,17.

“Oastea cerească se proșterne înaintea lui [Hristos] și își înalță cântarea de triumf și bucurie. Gloria înconjoară pe Împăratul cerului

și a fost privită de către toate inteligențele cerești. Cuvintele nu pot descrie scena care a avut loc când Fiul lui Dumnezeu a fost reinstalat în mod public în locul de onoare și slavă pe care le-a părăsit de bună voie când s-a făcut om.” *The Signs of the Times*, 10 mai, 1899.

Miercuri

25 iulie

4. ÎMPĂRĂȚIA RESTAURATĂ

a. Cui vor fi date toate împărățiile din această lume? Apocalipsa 11:15; Daniel 7:14.

“În jurul venirii Sale se grupează slava acelei ‘așezării din nou a tuturor lucrurilor despre aceste vremi’ a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime’ (Fapte 3:21). Atunci domnia îndelung continuată a răului va fi sfărâmată; ‘împărățiile acestei lumi’ vor deveni ‘împărăția Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor’ (Apocalipsa 11:15). “Se va descoperi slava Domnului și în clipa ceea orice făptură o va vedea.’ ‘...așa va face Domnul Dumnezeu. Să răsară mântuirea și lauda, în fața tuturor neamurilor.’ El va fi ‘o cunună strălucitoare și o podoabă măreață pentru rămășița poporului’ (Isaia 40:5; 61:11; 28:5).” *Străbătând veacurile*, pg.241.

“Aceia care suferă [cu Isus] pe pământ trebuie să domnească în cele din urmă cu El în împărăția Sa. În modul cel mai explicit Hristos a pledat pentru biserica Sa, identificându-și interesele cu ale lor și susținând cu iubire și cu o statornicie mai puternică decât moartea, drepturile lor și titlurile câștigate prin El.” *CBNT*, pg. 105.

b. Când va moșteni poporul lui Dumnezeu împărăția care nu va avea niciodată sfârșit? Matei 25:31-34; Daniel 7:27.

“Acei care fac acum un legământ cu Dumnezeu prin jertfă vor fi strânși în curând acasă pentru a împărtași o bogată răsplată și a poseda noua împărăție pentru totdeauna.” *Experiențe și viziuni*, pg.33.

“Marea lucrare dinaintea noastră a tuturor ca și creștini, este de a contribui la extinderea împărăției lui Dumnezeu cât mai rapid posibil, în conformitate cu însărcinarea divină. Evanghelia trebuie să înainteze din cucerire în cucerire, din biruință în biruință. Măreția împărăției de sub întregul cer va fi dată poporului sfinților celui Atotputernic și ei vor lua în stăpânire împărăția și o vor poseda pentru totdeauna.” *Testimonies*, vol.9, pg.196.

Joi

26 iulie

5. TIMPUL PENTRU RĂSPLATĂ

a. La sfârșitul trâmbiței a șaptea, la ce ar trebui să se aștepte servii lui Dumnezeu? Apocalipsa 11:18 (partea din mijloc); 22:12.

“Înainte de a fi dată răsplata finală, trebuie să de hotărască cine sunt potriviți pentru a împărtași moștenirea celor drepti. Această decizie trebuie să fie făcută înainte de a doua venire a lui Hristos pe norii cerului; căci atunci când vine El, răsplata Lui este cu El, ‘să dea fiecăruia după fapta lui’ (Apocalipsa 22:12). Înainte

de venirea Sa, caracterul lucrării fiecărui om va fi fost determinat și fiecăruia dintre urmașii lui Hristos răsplata va fi proporțională cu faptele sale.” *Parabolele lui Hristos*, pg.245.

b. Care este starea prezentă a acestui pământ și ce va face Domnul cu acei care îl nimicesc? Isaia 24:4,5; Apocalipsa 11:18 u.p.

“Domnul Dumnezeu se va ridica în curând în mânia Lui și Își va revărsa judecățile asupra acelor care repetă păcatele locuitorilor din timpul lui Noe. Acei ale căror inimi sunt îndreptate cu totul spre rău, cum au fost inimile locuitorilor Sodomei, vor fi nimicți asemenea lor. Faptul că Dumnezeu are îndelungă răbdare, îngăduință și milă, faptul că judecățile Sale au fost multă vreme amânate nu va face ca pedeapsa să fie mai puțin severă când va veni.” *CBVT*, pg.231.

“Ne stau înaintea vremuri grele. Judecățile lui Dumnezeu sunt răspândite în țară. Calamitățile urmează una după alta în succesiune rapidă.” *Slujitorii evangheliei*, pg.241.

Vineri

27 iulie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

1. Când a fost deschis templul lui Dumnezeu?
2. Ce lucrare a început când a fost deschis templul lui Dumnezeu?
3. Cu ce scop înfurie Satan națiunile?
4. Cui aparțin în realitate împărățiile acestei lumi?
5. Ce răsplată este făgăduită celor credincioși?

Sabat, 4 august, 2001

Darul Sabatului Întâi

Pentru școlile misionare

“Cea mai mare nevoie a lumii este nevoia de bărbați - bărbați care nu vor fi cumpărați sau vânduți, bărbați care în adâncul sufletului lor sunt corecți și cinstiți, bărbați care nu se tem să spună păcatului pe nume, bărbați ale căror conștiințe sunt la fel de fidel îndreptate spre datorie ca acul spre pol, bărbați care vor sta de partea dreptății chiar dacă s-ar prăbuși cerurile.” Educația, pg.57.

Chiar înainte de organizarea Mișcării de Reformă în 1925, școlile misionare au constituit un aspect fundamental în aducerea la îndeplinire a însărcinării evangheliei pentru această biserică. Deja în 1920 s-a deschis o mică școală misionară în Rama (lângă Würzburg), în Germania.

În 1931 Conferința Generală a hotărât să deschidă o școală misionară internțională cu scopul de a trimite misionari în țări străine. Pe 1 aprilie, 1932, această școală a început să funcționeze în Schwaebisch Hall, Germania.

Astăzi școlile misionare continuă să joace un rol important în răspândirea adevărului prezent. Lucrătorii pentru cauza Domnului au nevoie să fie instruiți pentru a aduce la îndeplinire însărcinarea ce le-a fost dată de Mântuitorul de suflete.

Pe 4 august vă rugăm să vă amintiți de această lucrare importantă. Darurile voastre vor fi folosite pentru a sprijini școlile misionare de pe tot globul.

M. Natarajan,
Secretarul Departamen-
tului de Educație al CG.

*Studenți ai școlii misionare din
Făgăraș, Romania*

O carte deschisă

“În mână ținea o cărticică deschisă. A pus piciorul drept pe mare și piciorul stâng pe pământ.” (*Apocalipsa 10:2*).

“Cartea care era sigilată nu este Apocalipsa, ci acea parte din profeția lui Daniel care se referă la ultimele zile.” *Istoria faptelor apostolilor*, pg.459.

Recomandare pentru studiu:

Selected Messages, bk.1, pg.185-192.

Stăbătând veacurile, pg.368-375.

Duminică

29 iulie

1. CARTEA LUI DANIEL

a. Când a fost dată profetului Daniel viziunea cu privire la evenimentele finale, ce i-a spus îngerul? Daniel 8:26; 12:14.

“Cartea care a fost sigilată nu a fost cartea Apocalipsei, ci acea parte a profeției lui Daniel, care se referă la ultimele zile.” *Selected Messages, bk.2, pg.105.*

“Profețiile minunate [ale lui Daniel], după cum au fost înregistrate de el în capitolele 7 la 12 ale cărții care-i poartă numele, nu au fost pe deplin înțelese nici chiar de către profet însuși; dar înainte ca lucrarea vieții sale să fie încheiată, lui i s-a

dat binecuvântata asigurare ca ‘la sfârșitul zilelor’ - la încheierea perioadei istoriei acestei lumi - avea să i se permită să stea la locul și la timpul lui.” *Profeți și regi*, pg.381.

b. Ce a fost permis deși profețiile lui Daniel n-au fost înțelese în timpul său? Daniel 12:10.

“Pe măsură ce ne apropiem de încheierea istoriei acestui pământ, profețiile înregistrate de Daniel ne pretind atenția specială, întrucât se referă tocmai la timpul în care trăim.” *Profeți și regi*, pg.382.

Luni

30 iulie

2. DANIEL ÎN APOCALIPSA

a. Ce a văzut Ioan după ce a descris evenimentele legate de trâmbița a șasea? Apocalipsa 10:1,2.

“Îngerul cel puternic care l-a instruit pe Ioan nu era altcineva decât Isus Hristos. Punându-și piciorul drept pe mare și cel stâng pe uscat, indică rolul pe care El îl joacă în scenele de încheiere ale marii lupte cu Satan. Poziția aceasta denotă puterea Lui supremă și autoritatea Sa asupra întregului pământ.” *CBNT*, pg.303.

b. De ce este studiul cărții Apocalipsei atât de important? Apocalipsa 22:10.

“Domnul Însuși a descoperit servului său Ioan tainele cărții Apocalipsei și El dorește ca ele să fie deschise studiului tuturor. În această carte sunt descrise scenele care sunt acum în trecut și unele de interes veșnic care au loc în jurul nostru; altele dintre profețiile ei nu-și vor afla împlinirea completă până la încheierea timpului, când va avea loc ultima mare luptă dintre puterile întunericului și Prințul cerului.” *CBNT, pg.279.*

“Trebuie să proclamăm lumii marile și solemnele adevăruri cuprinse în cartea Apocalipsei. Aceste adevăruri trebuie să pătrundă chiar în scopurile și principiile bisericii lui Dumnezeu. Ar trebui să existe un studiu mai apropiat și mai atent al acestei cărți, o prezentare mai serioasă a adevărilor pe care le conține, adevăruri care îi privesc pe toți cei care trăiesc în aceste ultime zile. Toți acei care se pregătesc să-L întâmpine pe Domnul lor ar trebui să facă din această carte subiectului studiului și rugăciunii serioase. Este tocmai ceea ce semnifică numele ei - o descoperire a celor mai importante evenimente care urmează să aibă loc în ultimele zile ale istoriei acestui pământ.” *The Signs of the Times, 4 iulie, 1906.*

“Când noi ca popor înțelegem ce înseamnă această carte pentru noi, se va vedea între noi o mare învioreare. Noi nu înțelegem pe deplin lecțiile pe care ni le prezintă aceasta, în ciuda îndemnului ce ni s-a dat s-o cercetăm și s-o studiem.” *Mărturii pentru predicatori, pg.102.*

Marti

31 iulie

3. CELE ȘAPTE TUNETE

- a. Când Ioan a văzut cartea deschisă în mâinile îngerului, ce a auzit el? Ce i s-a spus să facă și de ce? Apocalipsa 10:3,4.**
-
-
-

“După ce au glăsuț aceste șapte tunete, lui Ioan i s-a dat același îndemn ca și lui Daniel cu privire la cãrticicã: ‘Pecetluește lucrurile pe care le-au rostit cele șapte tunete.’ Acestea se referã la evenimentele viitoare care vor fi descoperite în ordine...

Lumina specialã datã lui Ioan care a fost exprimată în cele șapte tunete a fost o prezentare a evenimentelor care vor fi desfășurate sub soliile primului și a celui de-al doilea înger. Nu era bine pentru popor sã știe aceste lucruri fiindcã credința lor trebuia sã fie pusã la probã. În rãnduiala lui Dumnezeu aveau sã fie rostite cele mai minunate și mai înaintate adevãruri. Soliile primului și ale celui de-al doilea înger trebuiau sã fie proclamate, dar nu avea sã se descopere altã luminã înainte ca aceste solii sã-și fi fãcut lucrarea lor specificã. Aceasta este reprezentatã de un înger stãnd cu un picior pe mare și proclamând cu un jurãmânt foarte solemn cã nu va mai fi timp.” *CBNT*, pg.303.

b. Deși rostirea celor șapte tunete a fost un mister în acel timp, ce asigurare ne este datã cu privire la scopul lui Dumnezeu? Amos 3:7; Filipeni 3:15.

“Cuvântul Domnului descoperã faptul cã sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape și mãrturia lui este cea mai hotãrâtã cã este necesar pentru fiecare suflet sã aibã adevãrul implantat în inimã așã încât sã controleze viața și sã sfințeascã caracterul.” *CBNT*, pg 329.

“Isus a zis ucenicilor Sãi, ‘Vouã vã este dat sã cunoașteți tainele împãrãției cerurilor.’ El nu a înțeles prin taine lucrurile care nu puteau fi înțelese; ci acele lucruri care puteau fi înțelese de cãtre mintea omeneascã atunci când este luminatã de Spiritul lui Dumnezeu. Acelora care erau smeriți cu inima, care nu se încredeau în înțelepciunea sau neprihãnirea lor, le puteau fi descoperite tainele împãrãției cerurilor.” *The Signs of the Times*, 24 octombrie, 1892.

4. ȘI NU VA MAI FI TIMP

- a. Ce i-a spus îngerul lui Ioan despre timpul profetic? Apocalipsa 10:5,6. (compară cu Daniel 12:7).**
-

“Când a fost deschisă cartea, s-a făcut proclamația: ‘Și nu va mai fi timp.’ (Vezi Apocalipsa 10:6). Cartea lui Daniel este acum desigilată și descoperirea făcută de Hristos lui Ioan trebuie să ajungă la toți locuitorii pământului. Prin creșterea cunoștinței trebuie să fie pregătit un popor care să stea în picioare în zilele din urmă.” *Selected Messages, bk.2, pg.105.*

“[Apocalipsa 10:5,6 citat.] Această solie anunță sfârșitul perioadelor profetice. Dezamăgirea acelor care s-au așteptat să-L vadă pe Domnul nostru în 1844 a fost într-adevăr amară pentru acei care au așteptat cu atâta ardoare venirea Lui. A fost în planul lui Dumnezeu ca această dezamăgire să vină și ca inimile să fie descoperite.” *Ibid., pg.108.*

“Acest timp, la care îngerul se referă cu un jurământ solemn, nu este sfârșitul istoriei acestei lumi, nici al timpului de încercare, ci al timpului profetic, care avea să preceadă venirea Domnului nostru. Aceasta înseamnă că poporul nu va avea altă solie cu privire la un timp definit.” *CBNT, pg.303.*

- b. Cum i-a avertizat Hristos pe ucenici împotriva stabilirii unui timp? Faptele apostolilor 1:6,7. A mai fost timpul un test din 1844 înapoi?**
-
-

“Timpurile și vremea Dumnezeu le-a pus în propria Sa putere. Și de ce nu ne-a dat Dumnezeu această cunoștință? – fiindcă noi n-am fi folosit-o corespunzător, dacă El ar fi făcut aceasta... Noi nu trebuie să ne lăsăm cuprinși de speculații cu privire la timpurile și vremile pe care Dumnezeu nu le-a descoperit.” *Evanghelizare*, pg. 137.

“Timpul nu a mai fost un test din 1844, și nici nu va mai fi vreodată un test.” *Experiențe și viziuni*, pg. 55.

“Advenștii de ziua întâia au fixat timp după timp și în ciuda eșecurilor repetate ei au strâns curaj pentru a stabili din nou timpuri. Dumnezeu nu i-a condus în aceasta. Mulți dintre ei au respins adevăratul timp profetic și au ignorat împlinirea profeției fiindcă timpul a trecut în 1844 și nu a adus evenimentul așteptat. Ei au respins adevărul și vrăjmașul a avut putere să aducă amăgiri puternice asupra lor ca ei să creadă o minciună.” *Testimonies*, vol. 1, pg. 74.

Joi

2 august

5. FIXAREA TIMPULUI

a. Ce avertizare a lui Isus ar trebui urmată în aceste ultime zile? Matei 24:36; Marcu 13:29-32. Ce spune Spiritul Profetiei despre stabilirea timpului pentru împlinirea profețiilor?

“Tot mereu am fost avertizată cu privire la stabilirea unui timp. Niciodată nu va mai fi o solie pentru poporul lui Dumnezeu care să se bazeze pe timp. Noi nu trebuie să cunoaștem timpul precis nici pentru revărsarea Duhului Sfânt, nici pentru venirea lui Hristos.” *Selected Messages*, bk. 1, pg. 188.

“Dumnezeu nu dă nimănui o solie că vor mai fi cinci, zece sau douăzeci de ani până la încheierea istoriei pământului. El nu dorește să dea vreunei ființe umane vreo scuză pentru întârzierea pregătirii pentru venirea Lui. El nu vrea să zică nici unul ca servul necredincios: ‘Stăpânul meu întârzie să vină,’ fiindcă aceasta duce la o neglijanță a ocaziilor și privilegiilor date pentru a ne pregăti pentru acea mare zi.” *The Review and Herald*, 27 noiembrie, 1900.

b. Întrucât nu cunoaștem timpul exact al venirii lui Isus, ce ar trebui să facem întotdeauna? Marcu 13:33-37.

“Noi nu cunoaștem timpul precis când Domnul nostru va fi descoperit pe norii cerului, dar El ne-a spus că singura noastră siguranță este de a fi gata întotdeauna – o poziție de veghere și așteptare. Fie că avem înaintea noastră un an sau cinci sau zece, trebuie să fim credincioși încredințării noastre astăzi. Trebuie să ne îndeplinim îndatoririle fiecărei zile cu așa credincioșie, ca și când aceasta ar fi ultima noastră zi.” *The Review and Herald*, 25 octombrie, 1881.

Vineri

3 august

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

- 1. Ce carte a fost “pecetluită” de multe veacuri și de ce?**
- 2. Cum știm că Dumnezeu dorește ca noi să studiem Apocalipsa?**
- 3. Prin ce mijloace și cui descoperă Dumnezeu taine?**
- 4. Ce se înțelege prin fraza “și nu va mai fi timp”?**
- 5. De ce nu mai face Dumnezeu profeții cu privire la timp în vremea sfârșitului?**

Dulcele devine amar

“Am luat cărticica din mâna îngerului, și am mâncat-o: în gura mea a fost dulce ca mierea; dar, după ce am mâncat-o, mi s-a umplut pântecul de amărăciune.” (*Apocalipsa 10:10*).

“Timpul de așteptare a trecut și Hristos n-a apărut pentru eliberarea poporului Său. Acei care cu o credință sinceră și cu iubire L-au așteptat pe Mântuitorul lor, au trecut printr-o dezamăgire amară.” *Străbătând veacurile*, pg.302.

Recomandare pentru studiu:

Hristos lumina lumii, pg.282-291.

Străbătând veacurile, pg.287-302.

Duminică

5 august

1. MAI ÎNTÂI DULCE, APOI AMAR

- a. **Ce i-a poruncit Domnul lui Ioan să facă cu cărticica? Apocalipsa 10:8,9. Cum simbolizează aceasta experiența credincioșilor din anul 1844?**

“Credincioșii serioși și sinceri renunțaseră la totul pentru Hristos și se împărtășiseră de prezența Lui ca niciodată până atunci... Cu o dorință intensă, ei se rugaseră: ‘Vino, Doamne Isuse și vino curând.’ Însă El n-a venit. Și acum a lua din nou povara grea a

grijilor și problemelor vieții și a îndura batjocurile și derâderea lumii era o grozavă încercare a credinței și răbdării.” *Străbătând veacurile*, pg.327.

b. Când Ioan a mâncat cartea [a asimilat conținutul ei], care a fost rezultatul final? Apocalipsa 10:10. Ce reprezintă amărăciunea?

“Dezamăgirea acelor care se așteptau să-L vadă pe Domnul nostru în 1844 a fost într-adevăr amară pentru cei care așteptaseră cu atâta ardoare venirea Lui. A fost planul lui Dumnezeu să vină această dezamăgire.” *Maranata*, pg.18.

Luni

6 august

2. AȘTEPTĂRI GLORIOASE

a. Întrucât ucenicii n-au înțeles misiunea lui Mesia, ce plan au vrut ei să aducă la îndeplinire? Ioan 6:14,15. Ce a riscat Isus refuzând oferta lor?

“Când Hristos a interzis poporului să-L declare rege, El știa că s-a ajuns la un punct de cotitură al istoriei. Mulțimile care doreau să-L înalțe pe tron astăzi aveau să se abată de la el mâine. Dezamăgirea ambiției lor egoiste avea să transforme iubirea lor în ură și laudele lor în blesteme. Totuși, știind aceasta, El n-a luat măsuri să abată criza.” *Hristos lumina lumii*, pg.282.

b. Întrucât Isus nu a îndeplinit speranța ucenicilor de a-L încorona ca rege pământesc, cum a fost descrisă dezamăgirea lor? Luca 24:18-21.

“Când Isus a călărit triumfător în Ierusalim, urmașii Săi au crezut că urma să se urce pe tronul lui David și să elibereze pe Israel de asupritorii Săi. Cu speranțe înalte și plini de așteptări îmbucurătoare, ei concureau unul cu altul în a arăta cinste Împăratului lor. Mulți și-au întins hainele ca pe un covor în calea Sa sau au așternut înaintea Lui ramuri de palmier. În bucuria lor entuziastă, ei s-au unit în strigătul vesel. ‘Osana, Fiul lui David!’ Când fariseii, deranjați și mâniați de această izbucnire de bucurie au dorit ca Isus să-i mustre pe ucenicii Săi, El a răspuns: ‘Dacă vor tăcea ei, pietrele vor striga.’ (Luca 19:40). Profetia trebuia împlinită. Ucenicii împlineau scopul lui Dumnezeu; totuși le stătea înaintea o dezamăgire amară.” *Străbătând veacurile*, pg.327.

c. Cum au venit încercări ale credinței de asemenea și în timpul speranței advente?

“În mișcarea adventă [Dumnezeu] a lucrat pentru moștenirea Sa, întocmai după cum a lucrat pentru israeliți scoțându-i afară din Egipt. În marea dezamăgire din 1844 credința poporului Său a fost pusă la încercare după cum a fost și cea a evreilor la Marea Roșie. Dacă adventiștii din primele zile s-ar fi încrezut mai departe în Mâna călăuzitoare care fusese cu ei în experiența lor din trecut, ei ar fi văzut mântuirea lui Dumnezeu.” *Testimonies*, vol.8, pg.89.

Marti

7 august

3. REZULTATUL DEZAMĂGIRII

a. După moartea lui Isus, când speranța ucenicilor se spulberase, ce au făcut ei? Ioan 21:3.

“Seara era plăcută și Petru, care avea încă mult din vechea lui iubire pentru bărci și pescuit a propus să iasă pe mare și să arunce plasele. Toți au fost gata să se implice în acest plan; aveau nevoie de hrană și de îmbrăcăminte, pe care pescuitul cu succes dintr-o noapte le-ar fi rezolvat. Astfel au ieșit cu barca lor, dar n-au prins nimic. Au lucrat toată noaptea fără succes.” *Hristos lumina lumii*, pg. 593.

b. Ce spun scepticii și batjocoritorii și ce fac când împlinirea profeției este întârziată? 2 Petru 3:3,4.

“Lumea a devenit îndrăzneată în călcarea legii lui Dumnezeu. Din pricina îndelungii Lui răbdări, oamenii au călcat în picioare autoritatea Sa. Ei s-au întărit unul pe altul în asuprire și cruzime față de moștenirea Sa, zicând ‘Ce ar putea să știe Dumnezeu, și ce ar putea să cunoască Cel Prea Înalt?’ (Psalm 73:11)” *Parabole*, pg. 137.

c. Care a fost rezultatul dezamăgirii din 1844?

“În 1850 soțul meu și cu mine am vizitat localitatea Vermont, Canada, New Hampshire și Maine. Adunările s-au ținut în case particulare. A fost aproape imposibil să ai acces la necredincioși. Dezamăgirea din 1844 a adus în confuzie mințile multora și ei n-au vrut să asculte vreo explicație a problemei. Ei erau nerăbdători și necredincioși și mulți păreau răzvrățiți, vorbind într-un mod hotărât împotriva experienței lor advente din trecut. Alții nu îndrăzneau să meargă așa departe și să tăgăduiască calea pe care i-a condus Dumnezeu. Aceștia se bucurau să audă argumentele din Cuvântul lui Dumnezeu care armonizau poziția noastră cu

istoria profetică. În timp ce au ascultat la o explicație a dezamăgirii care fusese atât de amară pentru ei, ei au văzut că Dumnezeu i-a condus într-adevăr și s-au bucurat în adevăr. Aceasta a trezit cea mai înverșunată împotrivire din partea acelor care tăgăduiau experiența noastră din trecut.” *Selected Messages, bk.2, pg.26,27.*

Miercuri

8 august

4. TRISTEȚEA TRANSFORMATĂ ÎN BUCURIE

- a. Ce spune Biblia despre acei care se tem de Dumnezeu și care trec totuși prin dezamăgiri, durere și întristare? Ioan 16:20; Ieremia 31:13 u.p.**

“Când vin încercări în viața noastră, când norii ne întunecă orizontul, cât de gata suntem să uităm că Isus este Mântuitorul nostru, că în spatele norilor strălucește Soarele Dreptății, că îngerii sunt aproape, lângă noi, ferindu-ne de rău. Vreau să le spun celor disperați. ‘Priviți și trăiți. Sperați în Dumnezeu, fiindcă pe crucea Calvarului s-a adus o jertfă desăvârșită pentru voi. Isus este Prietenul păcătoșilor, Răscumpărătorul păcătoșilor. Fericirea veșnică – o viață de fericire neîntunecată – îl așteaptă pe acela care predă totul lui Hristos.’” *In Heavenly Places, pg.262.*

- b. Ce instrucțiune, dată primilor adventiști după dezamăgirea lor amarnică, se extinde la noi astăzi? Apocalipsa 10:11; Evrei 12:12,13.**
-
-

c. Cum și-au revenit cei sinceri din dezamăgire în primele zile ale mișcării advente?

“M-am întors să privesc spre poporul advent în lume, dar nu i-am putut găsi, când un glas mi-a zis: ‘Privește din nou și privește ceva mai sus.’ La aceasta mi-am ridicat ochii și am văzut o cale străntă și îngustă undeva sus deasupra lumii. Pe această cale poporul advent călătorea spre cetatea care se găsea la celălalt capăt al căii. Ei aveau o lumină strălucitoare în spatele lor la începutul căii, despre care îngerul mi-a spus că era strigătul de la miezul nopții. Această lumină strălucea pe toată calea și dădea lumină pentru picioarele lor, așa încât ei să nu se împiedice. Dacă își țineau ochii ațintiți spre Isus, care era chiar înaintea lor, conducându-i spre cetate, erau în siguranță. Dar curând unii au obosit și au zis că cetatea era prea departe și că ei se așteptaseră să fi intrat în ea până atunci. Atunci Isus îi încuraja ridicând dreapta Sa glorioasă și din brațul Său ieșea o lumină care strălucea asupra gloatei advente și ei strigau: ‘Aleluia!’”
Experiențe și viziuni, pg. 12.

Joi

9 august

5. CÂND LUPTA ESTE ÎNCHEIATĂ

a. Care va fi soarta multora care se numesc creștini dar care sunt neascultători față de poruncile lui Dumnezeu? Luca 13:24,25.

“Fiecare creștin trebuie să întâmpine încercare și ispită. Acei care evită în mod josnic ocară lui Hristos și aleg onoarea pe care

o oferă lumea, vor secera cu siguranță o recoltă amară. Despărțirea de Dumnezeu, pierderea cerului, agonia și disperarea trebuie să fie partea lor. Dar dacă vom sta neînfricați și fermi de partea lui Dumnezeu și a dreptății, bazându-ne pe făgăduințele cuvântului sfânt, nu vom fi rușinați. Pământul și iadul nu pot avea putere să triumfe asupra noastră.” *The Signs of the Times*, 16 februarie, 1882.

b. Care va fi răsplata acelor care aleargă cu răbdare alergarea creștină? De ce vom fi eliberați pentru totdeauna? 2 Timotei 4:7,8; Isaia 35:10.

“Durerea nu poate exista în atmosfera cerului. Nu vor mai fi lacrimi, nici cortegii funerare, nici semne de doliu. ‘Nu va mai fi moarte, nici plâns, nici durere.’” *Străbătând veacurile*, pg.553.

“Marea luptă s-a sfârșit. Păcatul și păcătoșii nu mai sunt. Întregul univers este curat. Un puls de armonie și bucurie bate prin întreaga creație vastă. De la Acela care a creat totul curge viață, lumină și bucurie prin ținuturile spațiului nesfârșit. De la cel mai mic atom până la cea mai mare lume, toate lucrurile, însuflețite și neînsuflețite, în frumusețea lor neumbrită și bucurie desăvârșită, declară că Dumnezeu este iubire.” *Ibid.*, pg.555.

Vineri

10 august

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

- 1. Cum a fost profetită marea dezamăgire din 1844?**
- 2. De ce au fost dezamăgiți ucenicii în zilele lui Hristos?**
- 3. De ce îngăduie Dumnezeu să vină dezamăgiri peste noi?**
- 4. Cum ar trebui să răspundem la împrejurări descurajatoare?**
- 5. Ce ar trebui să ne încurajeze să mergem statornici înainte?**

Cei doi martori

“Voi da celor doi martori ai mei să proorocească, îmbrăcați în saci o mie două sute șaiszeci de zile.” (*Apocalipsa 11:3*).

“Cei doi martori reprezintă scripturile Vechiului și Noului Testament. Ambele sunt mărturii importante cu privire la originea și perpetuitatea legii lui Dumnezeu. Ambele sunt de asemenea martori cu privire la planul de mântuire.” *Străbătând veacurile*, pg. 213.

Recomandare pentru studiu:

C.B. N.T., pg. 303-305

Străbătând Veacurile, pg. 211-229.

Duminică

12 august

1. DOI MARTORI

a. Cine sunt cei doi martori? Apocalipsa 11:3.

“Cei doi martori reprezintă Scripturile Vechiului și ale Noului Testament. Ambele sunt mărturii importante cu privire la originea și perpetuitatea legii lui Dumnezeu. Ambele mărturisesc de asemenea cu privire la planul de mântuire.” *Străbătând Veacurile*, pg. 213.

**b. Cine este autorului Vechiului și Noului Testament?
2 Timotei 3:16.**

“Biblia indică la Dumnezeu ca Autor al ei; totuși a fost scrisă de mâini omenești; și în stilul variat al diferitelor ei cărți prezintă caracteristicile scriitorilor ei. Adevărurile descoperite sunt toate ‘date prin inspirația lui Dumnezeu’ (2 Timotei 3:16); totuși ele sunt exprimate în cuvintele oamenilor. Cel Infinit, prin Duhul Său Sfânt a revărsat lumină în mințile și inimile servilor Săi. El a dat vise și viziuni, simboluri și ilustrări.” *Străbătând veacurile*, pg.v.

Luni

13 august

2. 1260 DE ZILE PROFETICE

**a. Ce perioadă profetică ne este prezentată acum?
Apocalipsa 11:2 u.p. (Compară cu Daniel 7:25).**

b. Ce a marcat începutul și sfârșitul acelei perioade de timp?

“Perioadele menționate aici – ‘patruzeci și două de luni’ și ‘o mie două sute șazeci de zile’ – sunt aceleași, reprezentând deopotrivă timpul în care biserica lui Hristos urma să sufere asuprire din partea Romei. Cei 1260 de ani ai supremației papale au început în A.D. 538 și aveau să se încheie în anul 1798. Atunci o oaste franceză a pătruns în Roma și l-a luat pe papă captiv și acesta a murit în exil. Deși un nou papă a fost ales curând după aceea, ierarhia

papală n-a mai fost niciodată de atunci încoace în stare să câștige puterea pe care a avut-o mai înainte.” *Străbătând veacurile*, pg.212.

c. Ce simbol este folosit pentru a reprezenta Vechiul și Noul Testament? Apocalipsa 11:4,5; Zaharia 4:3-6, 11-14.

“Cu privire la cei doi martori, profetul declară mai departe: ‘Aceștia sunt cei doi măslini și cele două sfeșnice care stau înaintea Dumnezeului pământului.’” *Străbătând veacurile*, pg.212.

“De la cei doi măslini, uleiul auriu era turnat prin țevi de aur în vasul sfeșnicului și de acolo în lămpile de aur care dădeau lumină în sanctuar. Tot astfel de la cei sfinți care stau în prezența lui Dumnezeu, Spiritul Său este împărtășit instrumentelor omenești care sunt consacrate în serviciul Său. Misiunea celor doi unși este de a transmite lumină și putere poporului lui Dumnezeu. Ei stau în prezența lui Dumnezeu pentru a primi binecuvântări pentru noi. După cum măslinii se golesc în țevile de aur, tot astfel solii cerești caută să transmită tot ce primesc de la Dumnezeu. Întreaga comoară cerească așteaptă s-o cerem și s-o primim; și când primim binecuvântarea, noi la rândul nostru trebuie s-o împărtășim mai departe. Astfel lămpile sfinte sunt alimentate și biserica devine un purtător de lumină în lume.” *Mărturii pentru predicatori*, pg.444.

Marti

14 august

3. PUTEREA CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU

a. Cât de mare este puterea lui Dumnezeu și ce sunt în stare să facă cuvintele Sale? Psalmii 33:6,9; Apocalipsa 11:6; Iacov 5:17,18.

“Cuvântul lui Dumnezeu controlează elementele. El acoperă cerurile cu nori și pregătește ploaia pentru pământ. El face văile roditoare și ‘face să crească iarba pe munți’ (Psalmii 147.8). Prin puterea Lui înflorește vegetația, apar frunzele și înmuguresc florile.” *Lift Him up, pg.67.*

“Prin puterea lui [Dumnezeu] urmează vara și iarna, timpul semănatului și al seceratului, ziua și noaptea în succesiunea lor regulată. Prin cuvântul Său înflorește vegetația, apar frunzele și înmuguresc florile. Orice lucru bun pe care îl avem, orice rază de soare și orice ploaie, orice fărâmă de hrană, orice moment din viață este un dar al iubirii.” *Cugetări de pe muntele fericirilor, pg.64.*

b. Descrieți războiul dus împotriva cuvântului lui Dumnezeu, Biblia, în timpul Revoluției Franceze, în jurul anului 1793. Apocalipsa 11:7,8.

“După cuvintele profetului, atunci, cu puțin înainte de anul 1798 avea să se ridice o putere de origine și caracter satanic pentru a se război cu Biblia. Și în țara unde mărturia celor doi martori ai lui Dumnezeu aveau să fie astfel aduși la tăcere avea să se manifeste ateismul lui Faraon și imoralitatea Sodomei.” *Străbătând veacurile, pg.215.*

“Franța a prezentat... caracteristicile care au distins în special Sodoma. În timpul Revoluției s-a manifestat o stare de josnicie morală și corupție similară cu cea care a adus nimicirea asupra cetăților din câmpie... .

‘Unde a fost răstignit și Domnul nostru’ (Apocalipsa 11:8). Această specificare a profeției a fost de asemenea împlinită de Franța. În nici o țară nu a fost manifestat mai izbitor spiritul de vrăjmașie împotriva lui Hristos. În nici o lată țară nu s-a confruntat adevărul cu o împotrivire mai crudă și mai înverșunată. Prin

persecuția pe care a manifestat-o Franța față de mărturisitorii evangheliei, ea L-a răstignit pe Hristos în persoana ucenicilor Săi.” *Ibid.*, pg. 215-216.

Miercuri

15 august

4. BIBLIA ATACATĂ

a. Deși a fost dezlănțuit un război împotriva Biblie, ce s-a întâmplat după trei zile profetice și jumătate? Apocalipsa 11:9-11.

“Marea cetate pe ale cărei străzi sunt omorâți martorii, și unde zac trupurile lor moarte este ‘Egipt’ spiritual. Dintre toate națiunile prezentate în istoria biblică, Egiptul a tăgăduit cu cea mai mare îndrăzneală existența viului Dumnezeu și s-a împotrivit poruncilor Lui... ‘Cetatea cea mare’ este de asemenea comparată ‘spiritual’ cu Sodoma. Corupția Sodomei prin călcarea legii lui Dumnezeu a fost manifestată în mod deosebit prin imoralitate. Și acest păcat urma să fie de asemenea caracteristica proeminentă a națiunii care avea să împlinească specificările acestui verset.” *Străbătând veacurile*, pg.214.

“Martorii credincioși ai lui Dumnezeu, omorâți de puterea blasfemiatoare care ‘se ridică din adâncul fără fund,’ nu aveau să rămână tăcuți multă vreme. ‘După trei zile și jumătate, Duhul de viață de la Dumnezeu a intrat în ei și s-au ridicat în picioare; și o mare frică a apucat pe cei ce i-au văzut.’ (Apocalipsa 11:11). În 1793 decretul care desființau religia creștină și dădea la o parte Biblia au trecut prin Adunarea Națională franceză. La trei ani și jumătate o rezoluție care revoca aceste decrete, acordând astfel toleranță Scripturilor a fost adoptată de același for.” *Ibid.*, pg.228.

b. Ce cuvinte ale lui Isus și ale apostolului Petru au fost împlinite literal cu privire la Sfintele Scripturi? Marcu 13:31; 1 Petru 1:24,25.

“Necredinciosul Voltaire s-a lăudat odată zicând: ‘M-am săturat să-i aud pe oameni repetând faptul că doisprezece oameni au întemeiat religia creștină. Eu voi dovedi că un om este suficient pentru a o desființa’ Au trecut generații de la moartea lui. Milioane i s-au alăturat în războiul împotriva Biblie. Dar aceasta este la fel de departe de a fi nimicită, încât unde au fost o sută în timpul lui Voltaire, acum sunt zece mii, ba chiar o sută de mii de copii din cartea lui Dumnezeu. În cuvintele unui reformator din vechime cu privire la biserica creștină, ‘Biblia este o nicovală care a tocit multe ciocane.’” *Străbătând veacurile, pg.229.*

Joi

16 august

5. SFÂRȘITUL CELUI DE-AL DOILEA VAI

a. Ce eveniment a încheiat cel de-al doilea vai? Apocalipsa 11:12,13.

“De când Franța s-a războit cu cei doi martori ai lui Dumnezeu, ei au fost onorați ca niciodată mai înainte. În 1804 a fost organizată Societatea Biblică Britanică și pentru străinătate. Aceasta a fost urmată de organizații similare cu numeroase ramuri pe continentul Europei. În 1816 a fost fondată Societatea Biblică Americană. Când a fost fondată Societatea Biblică Britanică, Biblia fusese tipărită și pusă în circulație în cincizeci de limbi.” *Străbătând veacurile, pg.287.*

b. La ce se referă expresia “a zecea parte a cetății a căzut”?

“(‘Și femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare care domnește peste împărați [împărățiile] pământului.’) Acea cetate este puterea papală romană. Franța este unul dintre cele ‘zece coarne’ care și-au dat ‘puterea și tăria fiarei [papale]’ sau este una dintre împărățiile care s-au ridicat din imperiul de vest al Romei, după cum a fost indicat de cele zece degete ale chipului lui Nebucandeașar, cele zece coarne ale fiarei lui Daniel (Daniel 7:24), și balaurul lui Ioan (Apocalipsa 12:3). Franța a fost atunci ‘a zecea parte a cetății.’ Și a fost unul dintre cei mai puternici agenți ai răzburării papale, dar în revoluție a ‘căzut.’ Și cu ea au căzut ultimul sol civil al furiei papale.” *Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 1907 edition, pg.610.*

c. Ce arată că cel de-al doilea vai nu este sfârșitul necazurilor profetite că aveau să vină asupra pământului? Apocalipsa 11:14.

Vineri

17 august

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

- 1. De ce este profetia cu nuiaua de măsurat atât de importantă?**
- 2. Dați două ilustrații ale lucrării Duhului Sfânt.**
- 3. Descrieți decăderea spirituală din timpul Revoluției Franceze.**
- 4. Ce profetie zi-an își are aplicația în istoria franceză?**
- 5. Ce consecințe a avut războiul Franței împotriva Bibliei?**

Adevărata biserică a lui Dumnezeu identificată

“În cer s-a arătat un semn mare: o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap.” (*Apocalipsa 12:1*).

“O femeie virtuoasă reprezintă o biserică curată, o femeie stricată o biserică apostaziată.” *The Spirit of Prophecy, vol.4, pg.233.*

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți, pg.31-36.*
Străbătând veacurile, pg.33-42.

Duminică

19 august

1. O MARE MINUNE

a. Ce simbol este folosit în Biblie pentru a reprezenta biserică lui Dumnezeu? 2 Corinteni 11:2. Cum era îmbrăcată femeia din Apocalipsa 12? Apocalipsa 12:1.

“În Biblie caracterul sfânt și durabil al relației care există între Hristos și biserică Sa este reprezentat prin unirea căsătoriei. Domnul a legat poporul Său de Sine printr-un legământ solemn, El promițându-le să fie Dumnezeul lor și ei angajându-se să fie ai lui și numai ai Lui.” *Străbătând veacurile, pg.308.*

b. Ce a încercat să facă balaurul când femeia era pe cale să dea naștere unui copil? Apocalipsa 12:2-4. Cine erau “a treia parte din stele” pe care balaurul le-a tras după el?

“Prin simpatia lor [cu Satan] o treime dintre îngeri și-au pierdut inocența, starea lor înaltă și căminul lor fericit.” *Testimonies, vol.5, pg.282.*

Luni

20 august

2. RĂZBOI ÎN CER

a. Cum descrie Biblia conflictul din cer dintre Hristos și Satana? Apocalipsa 12:7,8.

“Până în acel moment, tot cerul a fost în ordine, armonie și supunere desăvârșită față de guvernarea lui Dumnezeu. A fost cel mai mare păcat a te răzvrăti împotriva ordinii și voii Sale. Întregul cer părea în agitație. Îngerii au fost grupați în companii, fiecare divizie cu un înger comandant în fruntea lor. Satan, ambițios de a se înălța și nevoind să se supună autorității lui Isus, insinua împotriva guvernării lui Dumnezeu. Unii dintre îngeri simpatizau cu Satan în răzvrătirea sa iar alții luptau cu tărie susținând onoarea și înțelepciunea lui Dumnezeu în faptul că a dat autoritate Fiului Său. A fost luptă între îngeri. Satan și simpatizanții săi se luptau să reformeze guvernarea lui Dumnezeu.” *Experiențe și viziuni, pg. 90.*

“Influența unei minți asupra alteia, o putere atât de mare spre bine atunci când este sfințită, este la fel de puternică spre rău în mâinile acelor care se împotrivesc lui Dumnezeu. Această putere Satan a folosit-o în lucrarea lui de a insufla răul în mințile îngerilor

și el a făcut să pară că ar căuta binele universului. Ca heruvim uns, Lucifer fusese mult înălțat și influența lui asupra lor era puternică.” *CBNT, pg.305.*

**b. Care a fost rezultatul luptei dintre Hristos și Satan?
Apocalipsa 12:9,10.**

“Fericirea oștii îngeresti consta în ascultarea lor desăvârșită de lege. Fiecare avea lucrarea specială încredințată lui și până la rebeliunea lui Satan fusese ordine desăvârșită și o acționare armonioasă în cer. Atunci s-a făcut război în cer. Fiul lui Dumnezeu, Prințul cerului și îngerii loiali Lui s-au angajat în lupta cu arhirebelul și cu acei care s-au unit cu el. Fiul lui Dumnezeu și îngerii credincioși și loiali au biruit; iar Satana și simpatizanții săi au fost izgoniți din cer. Întreaga oaste cerească a recunoscut și l-a adorat pe Dumnezeul dreptății. Nici o pată a răzvrătirii n-a fost lăsată. Totul a fost din nou în pace și armonie ca mai înainte.” *The Story of Redemption, pg.19.*

Marti

21 august

3. FEMEIA ÎN PUSTIE

**a. După ce Satan a fost izgonit din cer, ce s-a pronunțat
asupra locuitorilor pământului? Apocalipsa 12:12,13.**

“Prin păgânism și apoi prin papalitate, Satan și-a exercitat puterea multe secole într-un efort de a șterge de pe pământ martorii

credincioși ai lui Dumnezeu. Păgânii și papistașii erau mânați de același spirit al balaurului. Ei se deosebeau doar în aceea că papalitatea, având pretenția că îi servește lui Dumnezeu, era vrăjmașul cel mai crud și mai periculos. Prin intermediul romanismului, Satan a luat lumea captivă. Pretinsa biserică a lui Dumnezeu a fost cuprinsă de această amăgire și timp de peste o mie de ani poporul lui Dumnezeu a suferit sub mânia balaurului.”
The Signs of the Times, 1 noiembrie, 1899.

b. Unde a căutat “femeia” (biserica) refugiu și câtă vreme a fost persecutată? Apocalipsa 12:5,6,14.

“În secolul al șaselea papalitatea ajunsese ferm întemeiată... Acum s-au împlinit cuvintele lui Isus: ‘Veți fi dați în mâinile lor până și de părinții, frații, rudele și prietenii voștri; și vor omorî pe mulți dintre voi. Veți fi urâți de toți din pricina Numelui Meu’ (Luca 21:16,17). Persecuția s-a stârnit asupra celor credincioși cu o furie și mai mare decât înainte și lumea a devenit un mare câmp de luptă. Timp de sute de ani biserica lui Hristos și-a aflat refugiul în izolare și obscuritate. Așa zice profetul: ‘Și femeia a fugit în pustie, într-un loc pregătit de Dumnezeu ca să fie hrănită acolo o mie două sute șazeci de zile’ (Apocalipsa 12:6).

“Ridicarea bisericii romane la putere a marcat începutul evului mediu întunecat. Pe măsură ce puterea ei creștea întunericul se adâncea. Credința a fost transferată de la Hristos, adevărata temelie, asupra papei de la Roma. În loc de a se încrede în Fiul lui Dumnezeu pentru iertare de păcate și pentru mântuire veșnică, poporul privea la papa și la preoții și prelații cărora acesta le-a delegat autoritatea.” *Străbătând veacurile, pg.37, 38.*

4. INTERVENȚIE PROVIDENȚIALĂ

a. Ce mijloc de scăpare au găsit creștinii credincioși și unde au mers pentru refugiu? Apocalipsa 12:15,16.

“Dorința după libertate de conștiință a fost aceea care i-a inspirat pe peregrini să înfrunte pericolele lungii călătorii de-a lungul oceanului, să sufere greutățile și pericolele pustiei și cu binecuvântarea lui Dumnezeu să pună pe țărmurile Americii temelii unei națiuni puternice.” Străbătând veacurile, pg.233.

b. După ce creștinii persecutați au găsit o țară a libertății, ce sfat au fost îndemnați să urmeze? 2 Ioan 1:8; Evrei 10:23.

“Când au fost pentru prima dată constrânși să se despartă de Biserica Anglicană, puritanii s-au unit într-un legământ solemn ca popor liber al lui Dumnezeu ‘să umble împreună în toate căile Lui care le fuseseră făcute de cunoscut sau care aveau să le mai fie făcute de cunoscut.’ *J. Brown, The Pilgrim Fathers, pg. 74.*

Aici era adevăratul spirit al reformei, principiul vital al protestantismului. Cu acest scop peregrinii au plecat din Olanda pentru a găsi un cămin în Lumea Nouă. John Robinson, pastorul lor, care a fost în mod providențial împiedicat de a-i însoți, în cuvântarea sa de rămas bun adresată exilaților a spus:

“Fraților, în curând ne vom despărți și Domnul știe dacă voi trăi să vă mai văd vreodată chipurile. Dar fie că Domnul a rânduit

aceasta sau nu, vă îndemn înaintea lui Dumnezeu și a îngerilor Săi sfinți să nu mă urmați mai mult decât L-am urmat și eu pe Hristos. Dacă Dumnezeu vă va descoperi ceva printr-un alt instrument al său fiți la fel de gata să-l primiți după cum ați fost gata să primiți orice adevăr prin lucrarea mea; căci sunt foarte încrezător că Domnul are mai mult adevăr și lumină de împărtășit din cuvântul Său cel sfânt.’ ...

Amintiți-vă de legământul bisericii voastre prin care v-ați angajat să umblați în toate căile Domnului care v-au fost făcute de cunoscut sau vă vor mai fi descoperite. Amintiți-vă de făgăduința voastră și de legământul cu Dumnezeu și unul cu altul, de a primi orice lumină și adevăr vă va mai fi făcut de cunoscut din cuvântul Său scris; dar, aveți grijă, vă îndemn ce primiți ca adevăr și comparați-l și cântăriți-l cu alte scripturi ale adevărului,” *Străbătând veacurile*, pg.232, 233.

Joi

23 august

5. FURIA BALAURULUI

a. Cine este ținta specială a mâniei balaurului? Apocalipsa 12:17 p.p. Cine este simbolizat prin sămânța femeii și rămășița seminției ei?

“Reverența poporului lui Dumnezeu pentru legea Sa este o muștrare constantă pentru acei care au lepădat frica de Domnul și care calcă în picioare Sabatul.

“Satan va stârni revoltă împotriva minorității care refuză să accepte obiceiurile și tradițiile populare. Oameni cu poziție și reputație se vor uni cu cei nelegiuți pentru a se sfătui împotriva

poporului lui Dumnezeu... Conducătorii, predicatorii și membrii bisericii îi vor persecuta și vor conspira împotriva lor. Verbal și în scris, prin laude, amenințări și ridiculizare, ei vor căuta să le dărâme credința.” *Profeți și regi*, pg.424.

b. Ce descriere este dată poporului rămășiței lui Dumnezeu în aceste ultime zile? Apocalipsa 12:17 u.p.; 14:12; Țefania 3:12,13.

“Biserica rămășiței va fi adusă în mare încercare și întristare. Acei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus vor simți mânia balaurilor și a oștilor sale. Satan numără lumea printre supușii săi, el a câștigat controlul asupra bisericilor apostate; dar există o mică grupă care se împotrivesc supremației sale. Dacă ar putea să-i șteargă pe aceștia de pe fața pământului, triumful lui ar fi complet. După cum a influențat națiunile păgâne să distrugă pe israel, tot astfel în viitorul apropiat el va stârni puterile rele ale pământului să nimicească poporul lui Dumnezeu.” *Testimonies*, vol.5, pg.467.

Vineri

24 august

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

- 1. Cum este descrisă răzvrătirea lui Satan în Apocalipsa 12?**
- 2. Cum a fost cerul după izgonirea lui Satan?**
- 3. Ce a avut loc într-o “vreme, două vremi și o jumătate de vreme”?**
- 4. Cum poate să se aplice acum sfatul lui John Robinson către turma lui?**
- 5. Explicați ce se înțelege prin biserica “rămășiței” și descrieți caracteristicile ei.**

Sabat, 1 septembrie, 2001

Darul Sabatului Întâi

Pentru misiunea Haiti

Haiti este o misiune aprinsă. Cu ajutorul dat de frații din Florida (SUA) și insulele franceze din Martinica și Guadalupe, această națiune caraibeană a fost pătrunsă de solia reformei spre sfârșitul anilor '90.

Haiti ocupă partea de vest a insulei Hispaniola și este o fostă colonie franceză. Două treimi din țară sunt acoperite de munți, în timp ce restul ei este marcat de mari văi, platouri întinse și mici câmpii. Partea de răsărit a insulei formează Republica Dominicană, unde solia Reformei este activă din prima parte a anilor '70.

Botez în Haiti

Cu noi membrii, noi lucrători și un zel pentru împărtășirea adevărului prezent pentru aceste ultime zile, lucrarea înaintază cu putere. Pe 1 septembrie vă rugăm să vă amintiți de frații și surorile voastre din Haiti. Vă mulțumim anticipat pentru ajutorul vostru în răspândirea întregii solii îngeresti la sufletele flămânde din Haiti.

Una dintre primele adunări de tabără în Haiti

Frații voștri din Misiunea Haiti.

Fiara care iese din mare

“Apoi am stătut pe nisipul mării. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete, pe coarnele avea zece cununi împărătești, și pe capete avea nume de hulă.” (*Apocalipsa 13:1*).

“Această profeție [din Apocalipsa 13:1-10], care este aproape identică cu descrierea cornului mic din Daniel 7, indică fără îndoială la papalitate.” *Străbătând veacurile*, pg.355.

Recomandare pentru studiu:

Maranata, pg.150

Străbătând veacurile, pg.461-469.

Duminică

26 august

1. PRIMA FIARĂ

- a. Ce viziune i-a fost dată lui Ioan după ce a văzut lupta dintre fiară și biserica rămășiței? Apocalipsa 13:1 p.p., 2.

“În capitolul 13 (versetele 1-10) este descrisă o altă fiară, ‘asemena unui leopard,’ căreia balaurul i-a dat ‘puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare.’ Simbolul acesta, după cum au crezut majoritatea protestanților, reprezintă papalitatea, care a preluat puterea și tronul și autoritatea deținute odinioară de Imperiul Roman din vechime.” *Străbătând veacurile*, pg.355.

b. Care este semnificația fiarei care iese din mare? Ce reprezintă apele în simbolismul Bibliei? Apocalipsa 17:15.

“În multe dintre națiunile Europei puterile care au condus în biserică și stat au fost timp de secole controlate de Satana prin intermediul papalității.” *Străbătând veacurile*, pg.214.

Luni

27 august

2. STĂPÂNIRE PĂMÂNTEASCĂ

a. În evul mediu întunecat, ce mijloace a folosit balaurul pentru a-și exercita puterea asupra națiunilor Europei și cum va proceda la fel în viitor? Apocalipsa 12:3; 17:12,13.

b. Cum este confirmată mai departe identitatea fiarei prin scrierile lui Martin Luther după vizita sa șocantă la Roma, cetatea celor șapte coline? Apocalipsa 17:7,9.

“[Luther] a privit în depărtare orașul celor șapte coline. Cu profundă emoție s-a prosternat pe pământ, exclamând: ‘Sfântă Romă, te salut!’... El a intrat în oraș, a vizitat bisericile, a ascultat la minunatele povestiri repetate de preoți și călugări și a îndeplinit toate ceremoniile cerute. Pretutindeni vedea scene care-l umpleau de uimire și oroare. El a văzut că nelegiuirea exista în toate clasele clerului... Oriîncotro se îndrepta, în locul sfințeniei găsea

profanare. ‘Nimeni nu-și poate imagina,’ scria el, ‘ce păcate și fapte infame sunt comise în Roma, ele trebuie văzute și auzite pentru a fi crezute. Astfel există obiceiul de a se spune: “Dacă există un iad, Roma este zidită pe el: este un abis de unde izvorăște orice fel de păcat.”’ *Străbătând veacurile*, pg.95.

c. Ce nume a fost scris pe fruntea fiarei, și ce spunea ea? Apocalipsa 13:1 u.p.,5,6.

“Papii și preoții pretindeau puterea de a ierta păcatele și de a deschide și închide porțile cerului pentru întreaga omenire. Superstiții lipsite de sens și pretenții riguroase luaseră locul adevăratei închinări a lui Dumnezeu. Viețile papilor și ale clerului erau atât de corupte, pretențiile lor mândre atât de blasfemiatoare, încât oamenii cinstiți tremurau pentru moralitatea generațiilor ce aveau să crească.” *The Signs of the times*, 31 mai, 1883.

d. Dați câteva exemple de blasfemie! Matei 9:2-6; Ioan 10:32,33.

Marti

28 august

3. O PERIOADĂ SPECIFICĂ DE ÎNTUNERIC

a. Ce spune profeția că avea să facă fiara poporului lui Dumnezeu? Daniel 7:25; Apocalipsa 13:7.

“În secolul al șaselea papalitatea ajunsese bine întemeiată. Tronul puterii ei era stabilit în cetatea imperială și episcopul Romei a fost declarat cap al întregii biserici. Păgânismul dăduse loc papalității. Balaurul dăduse fiarei ‘puterea, scaunul de domnie și o stăpânire mare’ (Apocalipsa 13:2). Și acum au început cei 1260 de ani de asuprire papală preziși în profețiile lui Daniel și Apocalipsa (Daniel 7:25; Apocalipsa 13:5-7). Creștinii au fost obligați să aleagă fie să renunțe la integritatea lor și să accepte ceremoniile și închinarea papală, sau să-și irosească viețile în închisori, sau să sufere moartea pe masa de tortură, pe rug sau de secura călăului.” *Străbătând veacurile*, pg.37.

b. Deși profeția anunța 1260 de ani de persecuție, ce s-a întâmplat chiar înainte de sfârșitul ei? Matei 24:21,22. Ce fenomen natural a avut loc atunci? Matei 24:29.

“În conversația Mântuitorului cu ucenicii Săi pe Muntele Măslinilor, după ce a descris lunga perioadă de încercare pentru biserică – cei 1260 de ani de persecuție papală, referitor la care făgăduise că timpul de strâmtorare avea să fie scurtat – El a menționat astfel anumite evenimente care aveau să precedă venirea Sa și a fixat timpul când primul dintre acestea avea să fie văzut: ‘În zilele acelea, după necazul acesta, soarele se va întunece, luna nu-și va mai da lumina ei’ (Marcu 13:24). Cele 1260 de zile sau ani s-au încheiat în 1798. Cu un sfert de secol mai devreme, persecuția încetase aproape în întregime. Urmând această persecuție, în conformitate cu cuvintele lui Hristos, soarele urma să se întunece. Această profeție s-a împlinit pe 19 mai 1780.” *Străbătând veacurile*, pg.244.

“Ziua de 19 mai 1780 rămâne în istorie ca ‘Ziua întunecată’. Din timpul lui Moise nu s-a mai înregistrat o perioadă de întuneric

de asemenea densitate, întindere și durată. Descrierea acestui eveniment, așa cum este făcută de martori oculari, este doar un ecou al cuvintele Domnului înregistrate de profetul Ioel cu două mii cinci sute de ani înainte de împlinirea lor: [Ioel 2:31 citat].” *Ibid.*, pg.246.

Miercuri

29 august

4. RANA DE MOARTE

- a. Care este semnificația prezicerii profetice că unul dintre capetele fiarei avea să primească o rană de moarte? Apocalipsa 13:3 p.p., 10.**

“Influența Romei în țările care odinioară recunoscuseră dominația ei este încă departe de a fi distrusă. Și profeția prezice o restaurare a puterii ei. ‘Unul din capetele ei părea rănit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecată. Și tot pământul se mira după fiară’ (Apocalipsa 13:3). Provocarea rănii de moarte indică la căderea papalității în 1798.” *Străbătând veacurile*, pg.473.

“În acel timp [1798] papa a fost luat captiv de oastea franceză, puterea papală și-a primit rana de moarte și s-a împlinit prezicerea că ‘Cel ce duce în robie va merge și el în robie.’” *Ibid.*, pg.356.

- b. Ce perioadă de timp a trecut între ridicarea fiarei și primirea rănii de moarte? Apocalipsa 13:5.**

“Cele patruzeci și două de luni sunt aceleași ca ‘o vreme, două vremi și o jumătate de vreme,’ trei ani și jumătate sau 1260 de

zile din Daniel 7 – timp în care puterea papală urma să asuprească poporul lui Dumnezeu. Această perioadă... a început cu supremația papală în anul 538 d. Hr. și s-a încheiat în 1798.”
Străbătând veacurile, pg.356.

**c. De unde știm că rana de moarte se vindecă acum?
Apocalipsa 13:3 u.p.**

“Romanismul este acum privit de protestanți cu favoare mult mai mare decât în anii de mai înainte... A fost un timp când protestanții puneau mare preț pe libertatea de conștiință care fusese cumpărată cu un preț atât de mare. Ei îi învățau pe copiii lor să urască papalitatea și considerau că armonia cu Roma ar fi însemnat necredință față de Dumnezeu. Dar cât de diferite sunt sentimentele exprimate acum”

“Apărătorii papalității declară că biserica a fost defăimată și lumea protestantă este înclinată să accepte această afirmație.”
Străbătând veacurile, pg.461.

Joi

30 august

5. ÎNCHINAREA LA FIARĂ

a. Ce ar trebui să înțelegem când dovezile arată că rana papală se vindecă? 2 Tesaloniceni 2:3-8.

“Fiecare principiu al papalității care a existat în veacurile trecute există și astăzi. Învățăturile născocite în evul mediu întunecat sunt încă ținute. Nimeni să nu se amăgească. Papalitatea pe care

protestanții sunt acum atât de gata s-o onoreze este aceeași care a condus lumea în zilele Reformei, când oamenii lui Dumnezeu s-au ridicat cu primejdia vieții lor, pentru a-i expune nelegiuirile. Ea posedă aceeași mândrie și încumetare arogantă care a ridicat-o mai presus de împărați și prinți și a pretins prerogativele lui Dumnezeu. Spiritul ei nu este mai puțin crud și despot acum, decât atunci când a zdrobit libertatea omenească și i-a omorât pe sfinții Celui Prea Înalt.” *Străbătând veacurile*, pg.466.

b. Care este întinderea finală a puterii fiarei și cine a fost văzut ca închinându-i-se? Apocalipsa 13:3 (u.p.), 8.

“Trăim într-o perioadă foarte importantă a istoriei acestui pământ. Marea luptă este chiar înaintea noastră. Vedem lumea coruptă sub puterea locuitorilor ei. Omul fărădelegii a lucrat cu perseverență pentru a înălța sabatul fals și lumea protestantă necredincioasă s-a mirat de fiară și a numit ascultarea de Sabatul instituit de Iehova nesupunere față de legile popoarelor. Împărățiile s-au unit pentru a susține instituția unui sabat fals care nu are nici un cuvânt de autoritate în scrierile lui Dumnezeu.” *CBNT*, pg.311.

Vineri

31 august

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

- 1. De unde s-a ridicat prima fiară din Apocalipsa 13?**
- 2. Care sunt principalele caracteristici ale primei fiare?**
- 3. Descrieți cum a fost împlinită profeția în 19 mai, 1780.**
- 4. Ce se simbolizează prin “rana de moarte”?**
- 5. Arătați cum se vindecă repede această rană.**

Fiara ca un miel

“Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară; care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.”
(*Apocalipsa 13:11*).

“Coarnele ca de miel și glasul de balaur ale simbolului indică la o contradicție izbitoare între pretențiile și practicile națiunii astfel reprezentate.” *Străbătând veacurile*, pg.358.

Recomandare pentru studiu:

Străbătând veacurile, pg.355-367.

The Signs of the Times, 1 noiembrie, 1899.

Duminică

2 septembrie

1. A DOUA FIARĂ

- a. Spre deosebire de prima fiară care se ridică din mare, de unde se ridică cea de-a doua fiară și ce înseamnă aceasta?
Apocalipsa 13:11 p.p.

“Fiara cu coarne ca de miel a fost văzută ca ‘ridicându-se din pământ’. În loc de a răsturna alte puteri pentru a se întemeia, națiunea astfel reprezentată urma să se ridice într-un teritoriu neocupat până atunci și să se dezvolte progresiv și în pace. Aceasta înseamnă că nu se putea ridica între națiunile aglomerate și luptătoare din Lumea Veche – acea mare agitată de ‘popoare,

mulțimi, neamuri și limbi’. Ea trebuia căutată pe continentul de vest.” *Străbătând veacurile*, pg.356.

**b. Ce reprezintă cele două coarne ale acestei fiare?
Apocalipsa 13:11 u.p.**

“Cele ‘două coarne ca de miel’ reprezintă bine caracterul guvernării Statelor Unite, cum este acesta exprimat în cele două principii fundamentale ale sale, republicanismul și protestantismul.” *The Signs of the Times*, 1 noiembrie, 1899.

“‘Și avea două coarne ca de miel.’ Coarnele ca de miel indică tinerețea, inocența și blândețea, reprezentând foarte potrivit caracterul Statelor Unite.” *Străbătând veacurile*, pg.357.

Luni

3 septembrie

2. VORBIND CA UN BALAUR

**a. În ciuda faptului că cea de-a doua fiară manifestă nevinovăție (ca un miel), ce va face această fiară?
Apocalipsa 13:11 u.p., 12.**

“Când papalitatea, lipsită de puterea ei, a fost obligată să renunțe la persecuție, Ioan a văzut o nouă putere ridicându-se ca un ecou al glasului balaurului și care să continue aceeași lucrare crudă și blasfemiatoare. Această putere, ultima care urmează să se războiască cu biserica și cu legea lui Dumnezeu, a fost simbolizată printr-o fiară cu coarne ca de miel... Acei care au aflat la început locuință pe țărmurile Americii s-au bucurat că au ajuns într-o țară liberă de pretențiile arogante ale papalității și de

tirania conducerii regilor. Ei s-au hotărât să întemeieze o guvernare pe temelia largă a libertății civile și religioase.

Însă cuvântul ferm al condeiului profetic descoperă o schimbare în această scenă liniștită. Fiara cu coarne ca de miel vorbește cu glasul unui balaur și ‘manifestă toată puterea fiarei dintâi dinaintea ei.’” *The Signs of the Times, 1 noiembrie, 1899.*

b. Când va vorbi fiara ca un miel asemenea unui balaur și ce înseamnă aceasta pentru poporul lui Dumnezeu? 2 Timotei 3:12; Matei 24:9.

“Coarnele ca de miel și glasul de balaur al simbolului indică la o contradicție izbitoare între pretențiile și practicile națiunii astfel reprezentate. ‘Vorbirea’ națiunii este acțiunea autorităților ei legislative și judiciare. Printr-o asemenea acțiune ea va face de minciună acele principii liberale și pașnice pe care le-a pus ca temelie a politicii ei. Prezicerea că va ‘vorbi ca un balaur’ și va exercita ‘toată puterea fiarei dintâi’ anunță în mod clar o dezvoltare a spiritului de intoleranță și de persecuție care a fost manifestat de națiunile reprezentate prin balaur și prin fiara ca un leopard. Și afirmația că fiara cu două coarne ‘a făcut ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi’ indică faptul că autoritatea acestei națiuni urmează să fie exercitată în impunerea unei respectări care va fi un act de omagiu adus papalității.” *Străbătând veacurile, pg.358.*

Marti

4 septembrie

3. PUTERE FĂCĂTOARE DE MINUNI

a. Ce va face fiara cu coarne ca de miel înaintea oamenilor? Apocalipsa 13:13,14.p.p.. Cum ne-a avertizat Isus că aceasta are să se întâmple în ultimele zile? Matei 24:24.

“Pavel mărturisește că înainte de a doua venire a lui Hristos vor exista manifestări similare ale puterii satanice. Venirea Domnului trebuie să fie precedată de ‘lucrarea lui Satan tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase, și cu toate amăgirile nelegiurii’ (2 Tesaloniceni 2:9,10). Și apostolul Ioan, descriind puterea făcătoare de minuni care va fi manifestată în ultimele zile, declară ‘Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se pogoare foc din cer pe pământ, în fața oamenilor. Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei.’ (Apocalipsa 13:13,14). Aici nu sunt descrise doar niște simple contrafaceri. Oamenii sunt amăgiți de minunile pe care agenții lui Satana au putere să le facă și nu pe care pretind doar a le face.” *Străbătând veacurile*, pg.553.

“Noi ajungem chiar la timpul când Satan urmează să lucreze cu tot felul de influențe amăgitoare și acei care sunt fermecați de ele acum, sau le acordă chiar și cea mai mică atenție în prezent, vor fi toți gata de a juca atunci un rol împreună cu diavolul.” *Selected Messages*, bk.2, pg.51.

b. Cum putem distinge între minunile adevărate și cele false? Matei 7:15-23.

“Aceștia pot pretinde a fi urmași ai lui Hristos, dar ei L-au pierdut din vedere pe Conducătorul lor. Ei pot zice: ‘Doamne, Doamne’; pot arăta spre bolnavii care au fost vindecați prin ei și la alte lucrări minunate și pretind că au mai mult din Spiritul și puterea lui Dumnezeu, decât sunt manifestate de cei care păzesc legea Lui. Însă faptele lor sunt făcute sub conducerea vrăjmașului dreptății, a cărui țintă este aceea de a amăgi suflete și sunt destinate să abată de la ascultare, adevăr și datorie. În viitorul apropiat vor exista manifestări și mai marcante ale puterii făcătoare de minuni;

fiindcă s-a spus despre el: ‘Și face semne mari și minuni, până acolo încât va face să coboare foc din cer pe pământ înaintea oamenilor.’” *The Signs of the Times*, 26 februarie, 1885.

Miercuri

5 septembrie

4. CHIPUL FIAREI

a. Ce este chipul fiarei și când va primi el viață? Apocalipsa 13:14 u.p., 15 p.p.

“Ce este ‘chipul fiarei’? Și cum urmează să fie format? Chipul este făcut de fiara cu două coarne și este un chip pentru fiară. Este numit de asemenea un chip al fiarei. Atunci pentru a afla cum este chipul fiarei și cum va fi realizat, trebuie să studiem caracteristicile fiarei însăși – papalitatea...

Pentru ca Statele Unite să formeze un chip al fiarei, trebuie ca puterea religioasă să controleze atât de mult guvernarea civilă, încât autoritatea statului să fie de asemenea angajată de biserică pentru a realiza propriile ei scopuri.” *Străbătând veacurile*, pg.359. [Sublinierea autorului].

“Domnul mi-a arătat cu claritate că chipul fiarei va fi făcut înainte de încheierea timpului de încercare, fiindcă trebuie să fie marele test pentru poporului lui Dumnezeu, prin care se va hotărî destinul lor veșnic.” *Selected Messages*, bk.2, pg.81.

b. În contrast cu pretențiile fiarei, ce avertizare este dată locuitorilor pământului? Apocalipsa 13:15 u.p.; 14:9,10.

“Cea mai înspăimântătoare amenințare adresată vreodată muritorilor este cuprinsă în solia îngerului al treilea. Acela trebuie să fie un păcat teribil, care provoacă mânia lui Dumnezeu neamestecată cu milă. Oamenii nu trebuie să fie lăsați în întuneric cu privire la această chestiune importantă; avertizarea împotriva acestui păcat trebuie să fie dată lumii înainte de revărsarea judecăților lui Dumnezeu, pentru ca toți să știe de ce urmează să vină acestea și să aibă ocazie să scape de ele.” *Străbătând veacurile*, pg.366.

“Când lucrarea lui Isus s-a încheiat în locul sfânt, și El a trecut în sfânta sfințelor și a stat înaintea chivotului care conține legea lui Dumnezeu, El a trimis un alt înger puternic cu o a treia solie pentru lume. Un pergament a fost pus în mâna îngerului și când se cobora pe pământ în putere și slavă, el a proclamat un avertisment înspăimântător, cu cele mai teribile amenințări făcute vreodată oamenilor. Această solie era destinată să-i pună pe copiii lui Dumnezeu în gardă, arătându-le ceasul ispitirii și strâmtorarea care era înaintea lor.” *Experiențe și viziuni*, pg.160.

Joi

6 septembrie

5. SABATUL FALS

a. Ce se va cere de la acei care păzesc poruncile lui Dumnezeu? Ce este semnul fiarei? Apocalipsa 13:16,17.

“Semnul sau sigiliul lui Dumnezeu este descoperit în respectarea Sabatului zilei a șaptea, memorialul creațiunii lăsat de Dumnezeu. ...Semnul fiarei este opusul acestuia – respectarea zilei întâia a săptămânii. Acest semn îi deosebește pe acei care recunosc supremația autorității papale de acei care recunosc autoritatea lui Dumnezeu.” *Testimonies*, vol.8, pg.90.

“Schimbarea Sabatului este semnul autorității bisericii romane. Acei care, înțelegând pretențiile poruncii a patra, aleg să respecte sabatul fals în locul celui adevărat aduc prin aceasta omagiu acelei puteri care a fost singura ce a poruncit acest lucru.” *Evangelizarea*, pg.145.

b. Având în vedere teribilul chin care așteaptă pe poporul lui Dumnezeu, care ar trebui să fie atitudinea noastră astăzi? Matei 24:12,13.

“Unii dintre noi au avut timp să dobândească adevărul și să înainteze pas cu pas și fiecare pas pe care l-am făcut ne-a dat putere de a-l face pe următorul. Însă acum timpul este aproape sfârșit și ceea ce noi am învățat în ani de zile, ei vor trebui să învețe în câteva luni. Ei vor avea de asemenea multe de dezvățat și multe de reînvățat. Acei care nu vor să primească semnul fiarei și chipul ei când se dă decretul, trebuie să se hotărască acum să spună: ‘Nu, noi nu vom respecta instituția fiarei.’” *Experiențe și viziuni*, pg.39. *Sublinierea autorului.*

Vineri

7 septembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

1. **Descrieți originea și înfățișarea celei de-a doua fiare.**
2. **Prin ce mijloc poate o națiune să înceapă să vorbească asemenea unui balaur?**
3. **Cum putem proba dacă minunile sunt de la Dumnezeu sau de la Satana?**
4. **Prin ce mijloc va fi impus chipul fiarei?**
5. **De ce este chestiunea Sabat/duminică atât de importantă pentru noi?**

Semnul fiarei

“Și a făcut ca toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte.”
(Apocalipsa 13:16).

“Acei care renunță la adevărul de origine cerească și acceptă sabatul duminical, vor primi semnul fiarei.” *CBNT, pg.310.*

Recomandare pentru studiu:

Străbătând veacurile, pg.368-375.

Maranatha, pg.211-221.

Duminică

9 septembrie

1. SIGILIUL VIULUI DUMNEZEU

- a. Care a fost întotdeauna semnul, sau sigiliul lui Dumnezeu?**
Ezechiel 20:12,20.

“Când Sabatul a fost schimbat de către puterea papală, sigiliul a fost luat din lege. Ucenicii lui Isus sunt chemați să-l restaureze înălțând Sabatul poruncii a patra la poziția care i se cuvine de drept ca memorial al Creatorului și semn al autorității Sale.”
Străbătând veacurile, pg.368.

b. În timp ce sigiliul lui Dumnezeu este pus doar pe frunte, unde mai poate fi pus semnul fiarei? Apocalipsa 13:16 u.p.

“După avertismentul împotriva închinării la fiară și la chipul ei, profeția declară: ‘Aici sunt cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus’. Întrucât acei care păzesc poruncile lui Dumnezeu sunt puși astfel în contrast cu acei care se închină fiarei și chipului ei și primesc semnul ei, rezultă că păzirea legii lui Dumnezeu, pe de o parte și călcarea ei pe de altă parte vor face distincția între închinătorii lui Dumnezeu și închinătorii la fiară.” *Străbătând veacurile, pg.361.*

Luni

10 septembrie

2. CA ÎN ZILELE ESTEREI

a. De ce a fost persecutat și osândit la moarte poporul Israel în timpul împărătesei Estera? Estera 3:8.

“Decretul care urmează să fie dat împotriva poporului lui Dumnezeu va fi foarte asemănător cu cel emis de Ahașveroș împotriva evreilor în timpul Esterei. Edictul persan își avea originea în răutatea lui Haman față de Mardoheu. Nu că Mardoheu i-ar fi făcut vreun rău, ci pentru că a refuzat să manifeste față de el reverența care se cuvenea doar lui Dumnezeu.” *Testimonies, vol.5,pg.444.*

b. Care a fost rezultatul decretului cu privire la poporul Israel? Estera 8:13-17. Care va fi rezultatul impunerii semnelui fiarei?

“Istoria se va repeta. În acest veac încercarea se va referi la respectarea Sabatului. Aceeași minte pricepută care a complotat împotriva celor credincioși în veacurile trecute, este acum la lucru pentru a câștiga controlul asupra bisericilor decăzute, pentru ca prin ele să poată condamna și osândi la moarte pe toți acei care nu vor să se închine sabatului idolatru.” *The Signs of the Times*, 22 februarie, 1910.

“Am văzut o scrisoare, ale cărei copii au fost răspândite în diferite părți ale țării, prin care se poruncește ca dacă sfinții nu vor renunța la credința lor deosebită, și dacă nu vor renunța la Sabat și nu vor respecta ziua întâia a săptămânii, oamenii erau liberi ca după o anumită vreme să-i dea la moarte. Însă în acest ceas de încercare sfinții erau calmi și liniștiți, încrezându-se în Dumnezeu și bazându-se pe făgăduința Sa că o cale de scăpare avea să fie făcută pentru ei. În unele locuri, înainte de sosirea termenului pentru executarea decretului, cei răi s-au năpustit asupra sfinților ca să-i omoare; însă îngerii în chip de ostași au luptat pentru ei. Satan dorea să aibă privilegiul de a-i nimici pe sfinții Celui Prea Înalt; dar Isus a poruncit îngerilor Săi să vegheze asupra lor. Dumnezeu avea să fie onorat prin încheierea unui legământ cu acei care ținuseră legea Sa în fața păgânilor din jurul lor și Isus avea să fie onorat prin înălțarea la cer fără să vadă moartea a acelor credincioși și așteptători care Îl așteptaseră atâta vreme.” *Experiențe și viziuni*, pg.176-177.

Marti

11 septembrie

3. ÎNAINTE DE ÎNCERCAREA FINALĂ

- a. Având în vedere pregătirile care se fac în prezent, ce asigurare ne este dată că va veni criza finală? Evrei 10:37; Matei 24:35.
-

“Calamități pe mare și pe uscat, starea tulburată a societății, alarmele de război sunt toate prevestitoare de rău. Ele prezic apropierea unor evenimente de cea mai mare însemnătate. Agenții răului își combină forțele și se consolidează. Ei strâng putere pentru ultima mare criză. Schimbări mari urmează să aibă loc în curând în lumea noastră și mișcările finale se vor succeda repede.” *Tes-timonies, vol.9, pg.11.*

“Pe măsură ce trec zilele devine tot mai evident faptul că judecățile lui Dumnezeu sunt în lume. Prin foc, inundații și cutremure El avertizează pe locuitorii pământului cu privire la venirea Sa în curând. Se apropie timpul când marea criză din istoria lumii va fi venit, când fiecare mișcare din guvernarea lui Dumnezeu va fi urmărită cu interes intens și cu o temere inexprimabilă. Judecățile lui Dumnezeu vor urma una după alta într-o succesiune rapidă – foc și inundații și cutremure, cu război și vărsare de sânge.” *Ibid., pg.88.*

b. Ce mișcare va progresa înainte ca marele test final (decretul duminical universal) să fie adus asupra oamenilor? Isaia 60:1,2; Habacuc 2:14.

“Dumnezeu [are] copii care nu înțeleg și nu păzesc Sabatul. Ei nu au respins lumina cu privire la el. Și la începutul timpului de strâmtorare am fost umpluți de Duhul Sfânt când am pornit să proclamăm Sabatul mai pe deplin. Aceasta a înfuriat bisericile și adventiștii cu numele, întrucât nu puteau respinge adevărul despre Sabat. Și în acest timp toți aleșii lui Dumnezeu au văzut cu claritate că aveam adevărul, când au venit și au suferit persecuție împreună cu noi.” *Experiențe și viziuni, pg.16.*

“Acela care citește fiecare inimă și încearcă fiecare motiv nu va îngădui ca nimeni dintre cei care doresc o cunoștință a adevărului să

fie înșelați cu privire la această luptă. Decretul nu va fi impus orbește asupra oamenilor. Fiecare trebuie să aibă suficientă lumină pentru a se hotărî în mod inteligent.” *Străbătând veacurile*, pg.495.

Miercuri

12 septembrie

4. SEMNUL ÎNTIPĂRIT

Ce vor face conducătorii pământului în ceea ce privește conștiința oamenilor? Marcu 10:42.

“Nu face parte din misiunea lui Hristos de a-i obliga pe oameni să-L primească. Satan și oamenii mânâți de spiritul lui sunt acei care caută să constrângă conștiința. Sub pretenția unui zel pentru neprihănire, oamenii care sunt aliați cu îngerii răi aduc uneori suferință asupra semenilor lor pentru a-i converti la ideile lor proprii despre religie.” *Istoria faptelor apostolilor*, pg.423.

“Dumnezeu va determina o stare de lucruri unde oamenii buni și oamenii cu autoritate vor avea ocazie să vadă care este adevărul. Și fiindcă un popor nu-și va apleca genunchiul înaintea chipului și nu va primi semnul fiarei pe mână sau pe frunte, ci va sta de partea adevărului fiindcă este adevăr, va fi oprimare și o încercare de a constrânge conștiința; dar acei care au cunoscut adevărul se vor teme să cedeze puterilor întunericului. Dumnezeu are un popor care nu va primi semnul fiarei pe frunte sau pe mâna dreaptă.”
The Review and Herald, 15 aprilie, 1890.

b. În timpul lui Daniel, când toți au fost obligați să se aplece înaintea unui chip, ce au făcut cei trei evrei credincioși? Daniel 3:4-6, 16-18. Care ar trebui să fie atitudinea aceluia care nu vor să primească semnul fiarei?

“Când a fost ridicat chipul de aur al lui Nebucadnețar în câmpia Dura, celor trei tovarăși ai lui Daniel li s-a poruncit să cadă la pământ și să i se închine; însă principiile lor le interziceau să aducă omagiu idolului fiindcă acesta era un rival al Dumnezeului cerurilor.” *The Signs of the Times, 5 noiembrie, 1896.*

“Încercarea și persecuția va veni la toți acei care, în ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu, refuză să se închine acestui sabbat fals. Forța este ultimul mijloc al fiecărei religii false. La început ea încearcă prin atracție, după cum a încercat și împăratul Babilonului prin puterea muzicii și prin fast exterior. Dacă aceste atracții inventate de oameni inspirați de Satan nu reușeau să-i facă pe oameni să se închine chipului, flăcările flămânde ale cuptorului erau gata să-i mistuie. Tot la fel va fi și astăzi. Papalitatea și-a exercitat puterea pentru a-i obliga pe oameni să i se supună și ea va continua să procedeze astfel. Avem nevoie de același spirit care a fost manifestat de către servii lui Dumnezeu în lupta cu păgânismul.” *Ibid., 6 mai, 1897.*

Joi

13 septembrie

5. DOUĂ CLASE DE CREȘTINI

- a. **În timpul mării crize, al încercării finale (decretul duminical) care urmează în curând, câte clase de creștini vor exista pe pământ? Maleahi 3:18.**

“În această dispută întreaga creștinătate va fi împărțită în două mari clase – acei ce păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus și acei care se închină fiarei și chipului ei și primesc semnul ei. Deși biserica și statul își vor uni puterile pentru a-i sili pe ‘toți,

mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi’ (Apocalipsa 13:16) să primească ‘semnul fiarei’, totuși poporul lui Dumnezeu nu-l va primi.” *Străbătând veacurile*, pg.367.

b. Ce invitație va fi adresată sufletelor sincere care sunt încă în bisericile decăzute în timpul încercării finale? Isaia 48:20; Ieremia 51:6; Apocalipsa 18:4.

“Dumnezeu are încă un popor în Babilon și înainte de venirea judecăților Sale aceste suflete credincioase trebuie să fie chemate să iasă, ca să nu fie părtașe păcatelor sale și să nu ‘primească din plăgile sale’. De aici mișcarea simbolizată prin îngerul care se coboară din cer, luminând pământul cu slava sa și strigând cu glas tare, anunțând păcatele Babilonului. În legătură cu solia lui se aude chemarea: ‘Ieșiți din ea, poporul meu’. Aceste anunțuri, unite cu solia îngerului al treilea constituie avertizarea finală care urmează să fie dată locuitorilor pământului.” *Străbătând veacurile*, pg.495.

Vineri

14 septembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

1. A cui falsificare este semnul fiarei și în care două moduri poate fi primit acesta?
2. De ce ne amintește criza viitoare de împărăteasa Estera?
3. Ce are loc acum înainte de ceasul crizei?
4. Cum putem strânge noi acum putere pentru viitor?
5. De ce a fost prelungită liniștea dinaintea furtunii?

Un popor victorios

“Apoi m-am uitat, și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului și împreună cu El stătea o sută patruzeci și patru de mii, care aveau scris pe frunte Numele Său și Numele Tatălui Său.” (*Apocalipsa 14:1*).

“[Cei 144000] purtau însemnul cerului. Ei reflectau chipul lui Dumnezeu.” *CBNT, pg.312*.

Recomandare pentru studiu:

Maranatha, pg.241, 242.

Străbătând veacurile, pg.530-532.

Duminică

16 septembrie

1. MAREA ÎNCERCARE DINAINTEA NOASTRĂ

- a. Ce încercare stă înaintea poporului lui Dumnezeu în viitorul apropiat în ceea ce privește cumpărarea și vânzarea? Apocalipsa 13:17.**

“Vine timpul când nu vom mai putea vinde cu nici un preț. Se va da în curând decretul care va interzice oamenilor să cumpere sau să vândă dacă nu au semnul fiarei.” *Testimonies, vol.5, pg.146.*

b. Ce argument va fi folosit de poporul lui Dumnezeu când vor fi aduși înaintea autorităților? Fapte 5:29.

“Noi nu trebuie să întrebăm: ‘Care este practica în lume’ sau ‘Care este obiceiul lumii?’ Noi nu trebuie să întrebăm: ‘Cum să procedez pentru a avea aprobarea oamenilor?’ sau ‘Ce va tolera lumea?’ Întrebarea de un interes intens pentru fiecare suflet este: ‘Ce a zis Dumnezeu?’ Trebuie să citim în Cuvântul Său și să-l ascultăm, fără să ne abatem nici o iotă sau o frântură de slovă de la cerințele sale, ci acționând fără a ține seama de tradițiile și jurisdicția omenească.” *The Review and Herald, 1 octombrie, 1895.*

c. Care este numărul puterii care folosește tradițiile pentru a persecuta poporul lui Dumnezeu? Apocalipsa 13:18.

Luni

17 septembrie

2. BIRUINȚA ASUPRA FIAREI

a. Ce grupă a văzut profetul pe Muntele Sion? Ce aveau ei pe frunte și ce făceau ei? Apocalipsa 14:1; 7:4.

“ ‘Apoi m-am uitat și iată, că Mielul stătea pe muntele Sionului; și împreună cu El stăteau o sută patruzeci și patru de mii, care aveau scris pe frunte Numele Său și Numele Tatălui Său’ (Apocalipsa 14:1). În această lume mințile lor au fost consacrate lui Dumnezeu; ei l-au servit cu intelectul și cu inima lor; și acum El poate să-și pună numele Său ‘Pe frunțile lor’.” *IFA, pg. 463.*

“Cu mielul pe muntele Sion, ‘cu harfele lui Dumnezeu în mâini,’ erau cei o sută patruzeci și patru de mii de mântuiți dintre oameni și s-a auzit ca sunetul multor ape și sunetul unui tunet puternic, ‘glasul celor ce cântau cu harfele lor.’ Și ei cântau ‘o cântare nouă’ înaintea tronului, o cântare pe care nimeni n-o poate învăța, în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii. Este cântarea lui Moise și a Mielului – o cântare a eliberării. Nimeni în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii nu pot învăța acea cântare; căci este cântarea experienței lor – o experiență cum nici o altă grupă n-a mai avut vreodată.” *Străbătând veacurile*, pg.531.

b. Ce este special despre grupa celor 144000 și unde altundeva au fost văzuți? Ce făgăduință este dată biruitorilor în perioada Laodicea? Apocalipsa 15:2; 3-21; 20:4.

“În timp ce lui Ioan i-au fost arătate ultimele mari lupte ale bisericii cu puterile pământești, i s-a permis de asemenea să privească biruința finală și eliberarea celor credincioși. El a văzut biserica adusă într-o luptă mortală cu fiara și chipul ei și închinarea la fiară impusă sub amenințarea pedepsei cu moartea. Dar privind dincolo de fumul și zarva luptei, el a văzut o grupă cu Mielul pe Muntele Sion, care avea în locul semnului fiarei, ‘Numele Tatălui scris pe frunțile lor’. Și iarăși i-a văzut pe ‘cei care au câștigat biruința asupra fiarei, a chipului ei și a semnului ei și a numărului numelui ei, stând pe marea de sticlă, având harfele lui Dumnezeu și cântând cântarea lui Moise și a Mielului.’” *Testimonies*, vol.5, pg.741.

Marti

18 septembrie

3. CARACTERISTICI ALE CELOR CREDINCIOȘI

a. Care au fost întotdeauna caracteristicile poporului rămășiței lui Dumnezeu? Țefania 3:12; Apocalipsa 14:5 p.p.

“Una dintre trăsăturile marcante în reprezentarea celor 144000 este aceea că în gura lor nu s-a găsit minciună. Domnul a zis: ‘Ferice de omul... în al cărui spirit nu se găsește minciună.’ Ei pretind a fi copii ai lui Dumnezeu și sunt reprezentați ca urmând pe Miel oriunde merge. Ei sunt prezentați înaintea noastră ca stând pe Muntele Sion, încinși pentru servire, îmbrăcați cu in subțire, care este neprihănirea sfinților.” *Selected Messages*, bk.3, pg.424.

“Nu este suficient să trăiești în atmosfera adevărului; adevărul însuși trebuie să fie în inimile noastre, principiile sale fiind întretesute în viețile noastre zi de zi, ceas de ceas și clipă de clipă. Atunci vom avea o cunoștință a adevărilor, a Bibliei și ele vor influența toate facultățile noastre, eliberându-le pe toate de acest spirit reținut în adunări unde au privilegiul de a mărturisi pentru Dumnezeu. Ei vor vorbi liberi de orice ezitare și mărturiile lor vor fi înviorătoare și dătătoare de vigoare. Unii ca aceștia vor fi canale vii de lumină și puterile lor mentale se vor extinde când cresc în har și în cunoștința adevărului. Dacă spiritul lui Hristos este în ei, acesta nu va produce dezordine și confuzie, ci va repara toate aceste greșeli și tulburări.” *The Review and Herald*, 2 decembrie, 1884.

b. Cât de atenți ar trebui să fim în conversația noastră, dacă dorim să fim fără vină? Coloseni 3:8,9; 4:6; Efeseni 4:29.

“O, dacă fiecare dintre tinerii noștri și-ar da seama de răul conversației neînțelepte și și-ar corecta obiceiul de a vorbi cuvinte neîntemeiate! Oricine s-a complăcut în acest păcat să se căiască de el, să-l mărturisească înaintea lui Dumnezeu și să-l îndepărteze de la el. Prin vorbirea de cuvinte nechibzuite, voi ați dezonorat numele lui Hristos; fiindcă ați reprezentat în mod greșit caracterul Lui. Nici un cuvânt mincinos nu s-a găsit pe buzele Lui, nici un cuvânt cu echivoc sau cu falsitate.” *The Youth Instructor*, 27 iunie, 1895.

4. O CEATĂ NEÎNTINATĂ

- a. **Ce înseamnă o “femeie” în simbolismul Bibliei? Ieremia 6:2. Care este sensul cuvintelor “nu s-au întinat cu femei”? Apocalipsa 14:4 p.p.; 17:3-6.**
-

“În Apocalipsa 17 Babilonul este reprezentat printr-o femeie – o figură care este folosită în Biblie ca simbol al unei biserici, o femeie cinstită reprezentând o biserică curată, în timp ce o femeie stricată o biserică apostaziată.” *Străbătând veacurile*, pg.308.

“Am văzut că femeile din Apocalipsa 14:4 reprezentau bisericile și că ni s-a poruncit să ‘ieșim din ea’ ca să nu fim pângăriți, să nu fim părtași la păcatele ei și să nu primim din plăgile ei.” *Manuscript Releases*, vol.5, pg.202.

“Bisericile denominaționale căzute sunt Babilon. Babilonul a cultivat doctrine otrăvitoare, vinul rătăcirii. Acest vin al rătăcirii este format din învățături false cum ar fi aceea a nemuririi sufletului, chinul veșnic al celor răi, tăgăduirea preexistenței lui Hristos dinainte de nașterea Sa în Betleem și susținerea și înălțarea zilei întâia a săptămânii mai presus de ziua sfântă a lui Dumnezeu. Aceste rătăcirii și altele asemănătoare sunt prezentate lumii de către diversele biserici și astfel se împlinesc scripturile care spun: ‘Căci toate neamurile au băut din vinul mâniaei curviei ei’.” *The Review and Herald*, 12 septembrie, 1893.

- b. **La ce stare spirituală trebuie să ajungă toți acei care doresc să fie membrii în grupa celor 144000? Evrei 12:14; 1 Ioan 3:3; 2 Corinteni 6:17,18.**
-

“Satan găsește în inimile omenești unele puncte pe unde să poată pătrunde; este cultivată vreo dorință păcătoasă, prin care ispitele sale își afirmă puterea. Dar Hristos a declarat despre Sine: ‘Vine stăpânitorul lumii acesteia, dar în Mine nu găsește nimic’ (Ioan 14:30). Satan n-a putut găsi nimic în Fiul lui Dumnezeu care să-l facă în stare să câștige biruința. El ținuse poruncile Tatălui Său și în El nu era nici un păcat pe care Satan să-l poată folosi în folosul său. Aceasta este starea în care trebuie să fie găsiți acei care stau în timpul de strâmtorare.” *Străbătând veacurile*, pg. 510.

Joi

20 septembrie

5. CÂNTAREA LUI MOISE ȘI A MIELULUI

a. Unde i-a văzut Ioan pe cei 144.000 și ce făceau ei? Cine li se va alătura la intonarea acelei cântări? Apocalipsa 14:2,3; 15:2,3.

“În timp ce lui Ioan i s-au arătat ultimele mari lupte ale bisericii cu puterile pământești, i s-a permis de asemenea să privească biruința finală și eliberarea celor credincioși. El a văzut biserica adusă într-un conflict de moarte cu fiara și chipul ei și închinarea la fiară impusă sub amenințarea pedepsei cu moartea. Dar privind dincolo de fumul și zarva luptei, el a văzut o grupă pe muntele Sion împreună cu Mielul, având în locul semnelor fiarei, ‘numele Tatălui scris pe frunțile lor’. [Apocalipsa 15:2,3 citat.]” *Testimonies*, vol.5, pg.741.

b. Descrieți marele cor din cer. Ce vor cânta ei? Apocalipsa 19:1-6.

“Am văzut frumusețea cerului. Am auzit îngerii cântând cântarea lor încântătoare, aducând laudă, onoare și slavă lui Isus. Atunci am înțeles ceva din minunata iubire a Fiului lui Dumnezeu. El a părăsit toată slava, toată onoarea pe care a avut-o în cer și a fost atât de interesat de mântuirea noastră, încât a suportat cu blândețe și răbdare orice jignire și batjocură pe care oamenii au putut-o arunca asupra Lui. El a fost rănit, lovit și bătut; a fost întins pe crucea de pe Calvar și a suferit agonia celei mai dureroase morți pentru a ne salva din moarte, ca noi să putem fi spălați în sângele Său și să fim ridicați la viață cu El în căminele pe care ni le pregătește, pentru a ne bucura de lumina și slava cerului, pentru a auzi cântarea îngerilor și a cânta împreună cu ei.” *Testimonies, vol.1, pg.123,124.*

Vineri

21 septembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

- 1. Cu ce amenințare vor fi confrunțați în curând acei care refuză semnul fiarei?**
- 2. Cum sunt legate împreună Apocalipsa 3:21, 15:2 și 20:4?**
- 3. Cum ne afectează vorbirea noastră mântuirea?**
- 4. Ce calități îi vor caracteriza pe cei 144000?**
- 5. Descrieți ce se va vedea și auzi în curând în cer.**

Fericirea viitoare

“Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute și nimănui nu-i vor mai veni în minte.” (Isaia 65:17).

“Permiteți imaginației voastre să-și închipuie căminul celor mântuiți și amintiți-vă că va fi mai glorios decât poate cea mai strălucită imaginație a voastră să-și închipuie.” *Calea către Hristos, pg.86.*

Recomandare pentru studiu: *Educația, pg.251-257.*

Maranatha, pg.361-373.

Duminică

23 septembrie

1. PARADISUL

a. Descrieți darul pe care l-a dat Dumnezeu lui Adam și Evei. *Genesa 2:8,15,16; 1:29,31.*

“Grădina Eden, căminul primilor noștri părinți a fost deosebit de frumoasă. Tufișuri frumoase și flori delicate salutau ochiul în toate părțile. În grădină erau pomi de toate felurile, mulți dintre ei încărcăți cu fructe înmiresmate și delicioase. Pe ramurile lor păsările își cântau cântecele lor de laudă. Adam și Eva, în curăția lor nepătată se desfătau de priveliștile și sunetele din Eden.” *Counsels on Health, pg.266.*

b. Ce s-a întâmplat cu omul după ce a pătruns păcatul în lume și mai târziu cu grădina Eden? Genesa 3:22-24.

“Grădina Eden a rămas pe pământ multă vreme după ce omul a fost izgonit de pe potecile ei frumoase. Neamului omenesc căzut i s-a îngăduit să privească la căminul nevinovăției a cărui intrare era barată doar de îngerii veghetori. La poarta păzită de heruvimi a Paradisului se descoperea slava divină. Aici veneau Adam și fiii Săi să se închine lui Dumnezeu... Când fluxul nelegiurii s-a întins în lume, și răutatea oamenilor a determinat nimicirea lor printr-un potop de apă, mâna care a plantat Edenul l-a retras de pe pământ.” *Patriarhi și profeți, pg.60.*

Luni

24 septembrie

2. FĂGĂDUINȚE DE RESTAURARE

a. Ce a pretins Satan cu privire la această lucrare și ce a realizat Isus prin jertfa Sa? Luca 4:5,6; Mica 4:8.

“Pământul dat inițial omului ca împărăție a sa și trădat de acesta în mâinile lui Satan și deținut atâta vreme de vrăjmașul puternic, a fost readus înapoi prin marele plan de mântuire. Tot ce s-a pierdut prin păcat a fost restaurat.” *Străbătând veacurile, pg.552.*

“Satan, prin succesul său de a-l abate pe om de la calea ascultării, a devenit ‘dumnezeul acestei lumi’ (2 Corinteni 4:4). Stăpânirea pe care o avusese odată Adam a trecut în mâinile uzurpatorului. Însă Fiul lui Dumnezeu a propus să vină pe acest pământ să plătească pedeapsa pentru păcat și astfel nu doar să-l

răscumpere pe om, ci să recupereze stăpânirea pierdută. Despre această restaurare profetea Mica când spunea: ‘O, Turn al turmei, deal al fiicei Sionului, la tine va veni și la tine va ajunge vechea stăpânire’ (Mica 4:8). Apostolul Pavel s-a referit la aceasta ca ‘răscumpărarea posesiunii cumpărate’ (Efeseni 1:14). Și psalmistul a avut în minte aceeași restaurare finală a moștenirii de la început a omului când a declarat: ‘Cei neprihăniți vor moșteni țara și vor locui în ea pentru totdeauna’ (Psalmii 37:29)” *Profeti și regi*, pg.480.

b. Ce a făgăduit Domnul poporului Său prin profetul Isaia ca și prin Ioan? Isaia 65:17,18; Apocalipsa 21:1,5.

“Unul din cele mai solemne și mai glorioase adevăruri descoperite în Biblie este acela al celei de-a doua veniri a lui Hristos pentru a încheia marea lucrare a răscumpărării. Pentru poporul peregrin al lui Dumnezeu, lăsat atâta vreme să rămână în ‘valea umbrei morții’ îi este dată o speranță prețioasă și dătătoare de bucurie prin făgăduința venirii Aceluia care este ‘învierea și viața’ pentru a-i ‘aduce acasă pe cei exilați ai Lui’. Învățătura celei de-a doua veniri este chiar nota fundamentală a Sfintelor Scripturi. Din ziua când prima pereche și-a întors pașii îndurerați din Eden, copiii credinței au așteptat venirea Celui Făgăduit pentru a sfărâma puterea nimicitorului și a-i aduce înapoi în Paradisul pierdut.” *Străbătând veacurile*, pg.239.

Marti

25 septembrie

3. PE NOUL PĂMÂNT

a. Cum va fi transformat pământul nostru? 1 Petru 3:10, 13.

“Când Dumnezeu curăță în cele din urmă pământul, acesta va părea ca un iaz nemărginit de foc. După cum Dumnezeu a păstrat arca în mijlocul agitației potopului, fiindcă conținea opt persoane drepte, El va păstra Noul Ierusalim, care-i cuprinde pe credincioșii din toate veacurile, de la dreptul Abel până la ultimul sfânt care a trăit. Deși întregul pământ cu excepția acelei părți unde se află cetatea va fi învăluit într-o mare de foc lichid, totuși cetatea este păstrată cum a fost arca, printr-o minune a puterii Atotputernice. Ea stă nevătămată în mijlocul elementelor mistuitoare.” *Spiritual Gifts*, vol.3, pg.87,88.

“Picioarele celor răi nu vor profana noul pământ. Va coborî foc de la Dumnezeu din cer și îi va mistui – îi va arde cu rădăcina și ramură. Satan este rădăcina și copiii săi sunt ramurile. Același foc care îi va mistui pe cei răi va curăți pământul.” *Experiențe și viziuni*, pg.28.

“Când va fi ‘un cer nou și un pământ nou’ (Apocalipsa 21:1), [Grădina Edenului] va fi restaurată mai glorios împodobită decât la început.” *Patriarhi și Profeti*, pg.60.

b. Cum este descris noul pământ de către profetul Isaia? Isaia 35:4-7; 60:18.

“Voi vă gândiți mult la bucățile voastre de teren pe care le aveți aici pe acest pământ, dar noi citim despre o clădire făcută de Dumnezeu și nu de mâini omenești care este pentru cei ascultători și dorim acea moștenire care nu este trecătoare. Dorim un cămin pe noul pământ. Tot ce avem în viața aceasta este nesigur. Putem suferi pierderi și descurajări dar în acel cămin totul este făcut nou și va fi veșnic. Ce vedere slabă trebuie să aibă muritorii pentru a-și fixa afecțiunile asupra acestei vieți și a pierde din vedere lucrurile veșnice! Cât de important este să înțelegem condițiile

pentru obținerea acestei moșteniri veșnice!” *Manuscript Releases*, vol. 6, pg. 197.

“Acei care pe pământ iubesc gândul la cer vor fi fericiți în tovarășiile și bucuriile sale sfinte.” *The Review and Herald*, 13 mai, 1890.

Miercuri

26 septembrie

4. PACE ȘI BUCURIE

a. Descrieți armonia care va exista între oameni și animale pe noul pământ. Isaia 11:6-9.

“Am văzut un alt câmp plin de tot felul de flori și când le culegeam am strigat: ‘Ele nu se vor ofili niciodată’. Apoi am văzut un câmp cu iarbă înaltă, foarte frumoasă de privit; era de un verde viu și avea o reflectare a argintului și aurului, când se mișca cu mândrie spre slava Împăratului Isus. Apoi am intrat pe un câmp cu tot felul de animale – leul, mielul, leopardul și lupul, toate împreună într-o unire perfectă. Am trecut prin mijlocul lor și ele ne-au urmat pașnice. Apoi am intrat într-o pădure, nu ca pădurile întunecate pe care le avem aici; nu, nu; ci luminată și foarte glorioasă; ramurile copacilor se mișcau încoace și încolo și noi am strigat cu toții: ‘Vom locui în siguranță în pustie și vor dormi în păduri’.” *Experiențe și viziuni*, pg. 10.

“Acolo omul va fi restabilit la statutul său împărătesc pe care l-a pierdut și ființele inferioare îi vor recunoaște supremația; cele sălbatice vor deveni blânde și cele serioase încrezătoare.” *Educație*, pg. 253.

b. De ce fel de locuințe se vor bucura sfinții? Isaia 32:18. Care va fi ocupația celor mântuiți? Isaia 65:21,22.

“În Biblie moștenirea celor mântuiți este numită ‘o patrie’ (Evrei 11:14-16). Acolo Păstorul ceresc Își conduce turma la izvoarele de apă vie. Pomul vieții își aduce rodul în fiecare lună și ramurile pomului slujesc neamurilor. Sunt râuri veșnic curgătoare curate ca cristalul și lângă ele copacii care se leagănă își aruncă umbra asupra potecilor pregătite pentru cei mântuiți ai Domnului. Acolo câmpiile răspândite se ridică în dealuri de frumusețe și munții lui Dumnezeu își ridică vârfurile lor înalte. Pe acele câmpii pline de pace, lângă acele izvoare de apă vie, poporul lui Dumnezeu, atâta vreme pelerin și călător, va găsi un cămin.” *Străbătând veacurile*, pg.553.

“Cei mântuiți se vor angaja în ocupațiile și plăcerile care au adus fericire lui Adam și Eva la început. Viața din Eden va fi trăită, viața în grădina și pe câmp.” *Profeți și regi*, pg.515.

Joi

27 septembrie

5. SUNTEȚI PREGĂTIȚI PENTRU CER?

a. Ce spune Biblia cu privire la acei care cred că pot ajunge în cer prin propriile lor mijloace? Amos 9:2; Obadia 1:4.

“Păcătosul nu putea fi fericit în prezența lui Dumnezeu; el s-ar fi dat înapoi din tovărășia îngerilor sfinți. Dacă i s-ar fi permis să intre în cer, acesta n-ar fi constituit o bucurie pentru el. Spiritul iubirii neegoiste care conduce acolo – fiecare inimă răspunzând inimii Iubirii Infinită – n-ar atinge nici o coardă de răspuns în sufletul Său. Gândurile sale, interesele sale, motivele sale ar fi străine acelor pe care le au locuitorii fără de păcat de aici. El ar fi o notă discordantă în melodia cerului. Cerul ar fi pentru el un

loc de tortură, el ar dori să fie ascuns de Acela care este lumina Lui și centrul bucuriei sale. Nu este o poruncă arbitrară din partea lui Dumnezeu aceea care exclude pe cei răi din cer; ei sunt excluși de acolo prin propria lor nepotrivire pentru societatea cerească. Slava lui Dumnezeu ar fi un foc mistuitor pentru ei. Ei ar zice bun venit nimicirii, pentru ca să poată fi ascunși de fața Aceluia care a murit să-i răscumpere.” *Calea către Hristos, pg.17,18.*

b. Ce făgăduință este dată acelor care au calificarea de a intra în cer? Isaia 40:31; 1 Corinteni 2:9.

“Toate comorile universului vor fi deschise studiului mântuiților lui Dumnezeu. Dezlegați de moarte, ei dau aripi zborului lor neobosit spre lumi îndepărtate – lumi care sunt pline de durere la spectacolul durerii omenești și care au răsunat de cântări de bucurie la vestea unui suflet mântuit. Cu o bucurie de nedescris copiii pământului intră în bucuria și înțelepciunea ființelor necăzute.” *Străbătând veacurile, pg.555.*

Vineri

28 septembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE ȘI DE MEDITAȚIE

- 1. Ce adevăruri veșnice se găsesc în istoria Edenului?**
- 2. Cum este limitată uzurparea de către Satan a pământului?**
- 3. Ce va deveni planeta Pământ?**
- 4. De ce știm că cerul nu este niciodată plictisitor?**
- 5. Unde găsim în Biblie avantajul specific pe care-l au sfinții față de astronauții moderni din zilele noastre?**